

Dokument ze zasedání

A8-0391/2016

20.12.2016

ZPRÁVA

o evropském pilíři sociálních práv
(2016/2095(INI))

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

Zpravodajka: Maria João Rodrigues

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	26
MENŠINOVÉ STANOVISKO.....	30
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ.....	31
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU.....	40
JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	41

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o evropském pilíři sociálních práv (2016/2095(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii (SEU), Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU) a Listinu základních práv Evropské unie,
- s ohledem na článek 9 SFEU, který EU zavazuje podporovat vysokou úroveň zaměstnanosti, zaručovat přiměřenou sociální ochranu, bojovat proti sociálnímu vyloučení a zajišťovat vysokou úroveň všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví,
- s ohledem na články 151–156 SFEU,
- s ohledem na deklaraci ze dne 9. května 1950, která vyzvala k „vyrovnaní a zlepšování životních podmínek pracujících“,
- s ohledem na Evropskou sociální chartu, její dodatkový protokol, jeho přepracované znění, které vešlo v platnost dne 1. července 1999, a zejména na jeho část I a II a články 2, 4, 16 a 27 týkající se práva pracovníků s povinnostmi k rodině na stejné příležitosti a rovné zacházení,
- s ohledem na Evropskou úmluvu o lidských právech,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením, kterou EU ratifikovala v roce 2010,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech dítěte, která vstoupila v platnost v roce 1990,
- s ohledem na Chartu Společenství základních sociálních práv pracovníků přijatou dne 9. prosince 1989,
- s ohledem na cíle udržitelného rozvoje pro rok 2030, které OSN přijala v roce 2015 a které se týkají celého světa včetně EU,
- s ohledem na směrnici Rady 2010/18/EU ze dne 8. března 2010, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a EKOS a zrušuje se směrnice 96/34/ES¹,
- s ohledem na úmluvy a doporučení Mezinárodní organizace práce (MOP),
- s ohledem na Evropský kodex sociálního zabezpečení a jeho protokol, které přijala Rada Evropy a které představují klíčový evropský nástroj minimální harmonizace systémů sociálního zabezpečení, jenž stanoví minimální standardy a dovoluje smluvním stranám, aby tyto standardy přesáhly,

¹ Úř. věst. L 68, 18.3.2010, s. 13.

- s ohledem na zprávu nezávislého odborníka o požívání všech lidských práv staršími lidmi,
- s ohledem na stávající právní předpisy EU, mechanismy pro koordinaci politik a finanční nástroje v oblastech zaměstnanosti, sociální politiky, hospodářské a měnové politiky, vnitřního trhu, volného pohybu zboží, osob, služeb a kapitálu, Evropského sociálního fondu a hospodářské, sociální a územní soudržnosti,
- s ohledem na závěry Evropské rady přijaté ve dnech 25.–26. března 2010 a dne 17. června 2010 a na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020“: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),
- s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 14. prosince 2007, které potvrdily společné zásady flexikurity a uznaly význam spolehlivého, integrovaného a vyváženého přístupu k hlavním výzvám modernizace trhů práce,
- s ohledem na doporučení a závěry Rady týkající začleňování Romů,
- s ohledem na doporučení Komise ze dne 3. října 2008 o aktivním začleňování osob vyloučených z trhu práce (2008/867/ES),
- s ohledem na doporučení Evropské komise s názvem „Investice do dětí: východisko z bludného kruhu znevýhodnění“ z roku 2013,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 7. prosince 2015 na téma „Podpora sociální ekonomiky jakožto jednoho z klíčových motorů hospodářského a sociálního vývoje v Evropě“,
- s ohledem na směrnici o rovnosti v zaměstnání¹,
- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění směrnice o mateřské dovolené, předložený Komisí (COM(2008)0637),
- s ohledem na směrnici o písemném prohlášení²,
- s ohledem na směrnici o pracovních poměrech na dobu určitou³,
- s ohledem na směrnici o agenturním zaměstnávání⁴,
- s ohledem na směrnici o částečném pracovním úvazku⁵,

¹ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16).

² Směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (Úř. věst. L 288, 18.10.1991, s. 32).

³ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, 10.7.1999, s. 43).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ze dne 19. listopadu 2008 o agenturním zaměstnávání (Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 9).

⁵ Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – příloha: Rámcová dohoda o částečném pracovním

- s ohledem na směrnici o rasové rovnosti¹,
- s ohledem na politické pokyny pro Evropskou komisi s názvem „Nový začátek pro Evropu: Moje agenda pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu“, které dne 15. července 2014 představil Jean-Claude Juncker;
- s ohledem na zprávu o dokončení evropské hospodářské a měnové unie („zpráva pěti předsedů“) ze dne 22. června 2015,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 8. března 2016 k zahájení konzultací o evropském pilíři sociálních práv (COM(2016)0127) a jeho přílohách,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. června 2016 s názvem „Evropský program pro ekonomiku sdílení“ (COM(2016)356),
- s ohledem na sdělení Komise týkající se začleňování Romů (COM(2010)0133, COM(2011)0173, COM(2012)0226, COM(2013)0454, COM(2015)299, COM(2016)424),
- s ohledem na doporučení Komise ze dne 3. října 2008 o aktivním začleňování osob vyloučených z trhu práce (2008/867/ES),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 4. října 2016 s názvem „Záruka pro mladé lidi a Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí po třech letech“ (COM(2016)0646),
- s ohledem na zprávu Komise o uplatňování směrnice 2008/104/ES o agenturním zaměstnávání ze dne 21. března 2014,
- s ohledem na stanovisko EHSV SOC 520 ze září 2015 k tématu zásady efektivních a spolehlivých systémů sociálních dávek,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2016 o strategických prioritách pracovního programu Komise na rok 2017²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2013 obsahující doporučení Komisi o informovanosti a konzultování pracovníků, předvídání a zvládání restrukturalizace³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. května 2015 o mateřské dovolené⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. ledna 2014 o strategii EU v oblasti bezdomovectví⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. června 2015 o strategii EU pro rovnost žen a mužů

úvazku (Úř. věst. L 14, 20.1.1998, s. 9).

¹ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22).

² Přijaté texty, P8_TA(2016)0312.

³ Přijaté texty, P7_TA(2013)0005.

⁴ Přijaté texty, P8_TA(2015)0207.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2014)0043.

pro období po roce 2015¹,

- s ohledem na své usnesení ze dne 8. října 2015 o uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání²,
- s ohledem na dokument Evropské komise s názvem „Strategický závazek ohledně rovnosti žen a mužů v letech 2016–2019“,
- s ohledem na Evropský pakt pro rovnost žen a mužů (2011–2020),
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. října 2015 o snižování nerovností se zvláštním zaměřením na dětskou chudobu³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2015 o strategickém rámci EU pro ochranu zdraví a bezpečnost při práci na období 2014–2020⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. dubna 2016 o naplňování cíle snižování chudoby s ohledem na zvyšování nákladů na domácnost⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2016 o provádění Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, a to se zvláštním ohledem na závěrečné připomínky Výboru OSN pro práva osob se zdravotním postižením⁶,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. září 2016 o sociálním dumpingu v Evropské unii⁷,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2016 o vytvoření podmínek na trhu práce příznivých pro rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem⁸,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. října 2016 o potřebě evropské politiky reindustrializace s ohledem na nedávné případy Caterpillar a Alstom⁹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. září 2015 o vytvoření konkurenceschopného pracovního trhu EU pro 21. století: přizpůsobení dovedností a kvalifikace poptávce a pracovním příležitostem jako cesta k překonání krize¹⁰,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. ledna 2016 o politikách zaměřených na dovednosti v boji proti nezaměstnanosti mladých lidí¹¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. listopadu 2012 o Paktu o sociálních investicích –

¹ Přijaté texty, P8_TA(2015)0218.

² Přijaté texty, P8_TA(2015)0351.

³ Přijaté texty, P8_TA(2015)0401.

⁴ Přijaté texty, P8_TA(2015)0411.

⁵ Přijaté texty, P8_TA(2016)0136.

⁶ Přijaté texty, P8_TA(2016)0318.

⁷ Přijaté texty, P8_TA(2016)0346.

⁸ Přijaté texty, P8_TA(2016)0338.

⁹ Přijaté texty, P8_TA(2016)0377.

¹⁰ Přijaté texty, P8_TA(2015)0321.

¹¹ Přijaté texty, P8_TA(2016)0008.

reakce na krizi¹ a na balíček Komise v oblasti sociálních investic ze dne 20. února 2013, včetně jejího doporučení s názvem „Investice do dětí: východisko z bludného kruhu znevýhodnění“;

- s ohledem na svá usnesení týkající se Romů²,
- s ohledem na Evropský slovník vztahů mezi sociálními partnery, který vypracovala nadace Eurofound,
- s ohledem na zprávu nadace Eurofound z roku 2014 nazvanou „Mzdy v Evropě v 21. století“³,
- s ohledem na zprávu nadace Eurofound z roku 2014 nazvanou „Přístup ke zdravotní péči v době krize“⁴,
- s ohledem na zprávu nadace Eurofound z roku 2015 nazvanou „Přístup k sociálním dávkám: jak omezit jejich nevyužívání“⁵,
- s ohledem na zprávu nadace Eurofound z roku 2015 nazvanou „Nové formy zaměstnávání“⁶,
- s ohledem na zprávu nadace Eurofound z roku 2015 nazvanou „Nevyhovující bydlení v Evropě: náklady a důsledky“⁷,
- s ohledem na očekávanou souhrnnou zprávu nadace Eurofound o šestém průzkumu pracovních podmínek v Evropě za rok 2016,
- s ohledem na studii MOP s názvem „Budování sociálního pilíře pro evropskou konvergenci“ z roku 2016,
- s ohledem na práci Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA), a zejména na její průzkumy týkající se migrantů a menšin a zprávy o závažném pracovním vykořisťování, systémech ochrany dětí a právu osob se zdravotním postižením na nezávislý život,
- s ohledem na rozsudek Soudního dvora ve věci C-266/14 o úpravě pracovní doby pracovníků, kteří nemají stálé nebo obvyklé pracoviště,
- s ohledem na rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C 8/15 P až C 10/15 P (Ledra Advertising a další) ze dne 20. září 2016, který posiluje základní práva občanů vůči Komisi a Evropské centrální bance v souvislosti s přijetím memoranda o porozumění ohledně Evropského mechanismu stability (ESM),
- s ohledem na společné analýzy evropských sociálních partnerů, organizací

¹ Úř. věst. C 419, 16.12.2015, s. 5.

² Přijaté texty, P7_TA(2010)0085, P7_TA(2010)0312, P7_TA(2011)2276, P7_TA(2013)0545, P7_TA(2013)0594, P8_TA(2015)0095.

³ Eurofound (2014), Mzdy v Evropě v 21. století.

⁴ Eurofound (2014), Přístup ke zdravotní péči v době krize.

⁵ Eurofound (2015), Přístup k sociálním dávkám: jak omezit jejich nevyužívání.

⁶ Eurofound (2015), Nové formy zaměstnávání.

⁷ Eurofound (2016), Nevyhovující bydlení v Evropě: náklady a důsledky.

BusinessEurope, CEEP, EKOS a UEAPME z října 2007 nazvanou „Klíčové výzvy, jimž čelí evropské trhy práce“ a z července 2015 nazvanou „Hloubková analýza zaměstnanosti, kterou provedli evropští sociální partneři“,

- s ohledem na společné stanovisko Výboru pro zaměstnanost a Výboru pro sociální ochranu k evropskému pilíři sociálních práv, které schválila Rada dne 13. října 2016,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a stanovisko Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A8-0391/2016),
- A. vzhledem k tomu, že Evropská unie musí rychle a viditelně reagovat na narůstající frustraci a obavy mnoha občanů spojené s nejistými životními vyhlídkami, nezaměstnaností, zvyšující se nerovností a nedostatkem příležitostí, zejména pro mladé lidi; vzhledem k tomu, že se veřejná konzultace o evropském pilíři sociálních práv vedená Komisí do prosince 2016 přeměnila v komplexní reflexi stávajícího sociálního acquis a v rozsáhlou diskusi mezi sociálními partnery, vládami členských států a jejich parlamenty, občanskou společností a orgány EU o budoucnosti a struktuře evropského sociálního modelu pro budoucnost; vzhledem k tomu, že tato jednání mohou pomoci obrátit pozornost na základní hodnoty EU a na skutečnost, že Evropa má v celosvětovém srovnání moderní pracovní a sociální normy a systémy sociální ochrany; vzhledem k tomu, že diskuse o evropském pilíři sociálních práv a nezbytných krocích, které je třeba v návaznosti na něj učinit, může pomoci upevnit základy evropského projektu a posílit pocit odpovědnosti za proces evropské integrace;
- B. vzhledem k tomu, že EU potřebuje dále rozvinout evropský sociální model, který je pevně včleněný do sociálně tržního hospodářství, posiluje postavení obyvatel a umožňuje udržitelnou prosperitu a vysokou produktivitu založenou na solidaritě, sociální spravedlnosti, rovných příležitostech, spravedlivě rozdělovaném bohatství, mezigenerační solidaritě, zásadách právního státu, nediskriminace a rovnosti pohlaví, veřejně přístupném vzdělávacím systému vysoké kvality, kvalitních pracovních místech a udržitelném, dlouhodobém a inkluzivním růstu bohatém na pracovní místa, to vše v souladu s celosvětovými cíli udržitelného rozvoje, což je model, který je zcela zaměřen na dosažení plné zaměstnanosti, zajišťuje odpovídající sociální ochranu a kvalitní základní služby pro všechny osoby, bojuje proti ekonomické nerovnosti, posiluje postavení osob v situacích, v nichž mohou být zranitelné, bojuje proti chudobě a sociálnímu vyloučení a zvyšuje míru účasti na občanském a politickém životě a rovněž životní úroveň všech obyvatel EU, čímž naplňuje cíle a práva stanovená ve Smlouvách o EU, Listině základních práv a Evropské sociální chartě;
- C. vzhledem k tomu, že se Komise zavázala k dosažení „sociálního ratingu AAA“ pro EU a že se od ní očekává, že na jaře 2017 předloží návrh evropského pilíře sociálních práv, který bude prosazovat dobře fungující a inkluzivní trhy práce a systémy sociálního zabezpečení v zúčastněných členských státech a který bude sloužit jako vodítko pro obnovenou vzestupnou konvergenci tím, že i) aktualizuje stávající právní předpisy EU, ii) zlepší rámec EU pro koordinaci hospodářských a sociálních politik, mimo jiné prostřednictvím srovnávacích sociálních ukazatelů vnitrostátních reformních snah, aniž by ovšem vytvářel neefektivní paralelní struktury, a iii) zajistí odpovídající finanční podporu jak na vnitrostátní, tak na evropské úrovni; vzhledem k tomu, že Evropský

parlament, zvolený přímo evropskými občany, má při vymezování a přijímání evropského pilíře sociálních práv zásadní odpovědnost a hraje v tomto významnou úlohu;

- D. vzhledem k tomu, že hospodářské a sociální politiky mají sloužit obyvatelům, mimo jiné tím, že podpoří udržitelnou a sociálně odpovědnou hospodářskou činnost za rovných podmínek, a vzhledem k tomu, že lidé jsou nejvíce rozhodujícím faktorem pro konkurenceschopnost podniku a řádné fungování celého hospodářství;
- E. vzhledem k tomu, že sociální dialog může jednoznačně přispět k růstu, zaměstnanosti a konkurenceschopnosti; vzhledem k tomu, že Unie je povinna uznat a podporovat úlohu sociálních partnerů, usnadnit dialog mezi nimi a respektovat jejich autonomii, což se týká rovněž nastavení mezd, práva vyjednávat, uzavírat a vymáhat kolektivní smlouvy a práva na kolektivní akci v souladu s vnitrostátním právem a praxí; vzhledem k tomu, že evropský pilíř sociálních práv by měl povzbudit sociální partnery a členské státy k tomu, aby zavedly přísnější normy, které by šly nad rámec norem dohodnutých na evropské úrovni; vzhledem k tomu, že Komise konzultovala se sociálními partnery otázku možného zaměření zásahů Unie do oblasti sociální politiky; vzhledem k tomu, že je třeba trvale podporovat sociální dialog na všech úrovních;
- F. vzhledem k tomu, že je zásadní, aby se společnosti chovaly sociálně odpovědným způsobem a braly skutečný ohled na udržitelnost a zájmy společnosti; vzhledem k tomu, že zapojení pracovníků do procesu rozhodování přináší cenné výsledky; vzhledem k tomu, že podniky sociální ekonomiky, jako jsou družstva, jsou dobrým příkladem pro vytváření kvalitních pracovních míst, prosazování sociálního začleňování a podporu participativní ekonomiky;
- G. vzhledem k tomu, že základní sociální práva se týkají všech obyvatel EU a že stávající soubor právních předpisů Unie vztahujících se na trhy práce, výroby a služby platí pro všechny členské státy; v důsledku hospodářské integrace jsou členské státy navzájem závislé, co se týče jejich kapacity k zajištění důstojných pracovních podmínek a zachování sociální soudržnosti; vzhledem k tomu, že v zájmu dosažení funkčního jednotného trhu je zapotřebí pevné jádro sociálních práv pracovníků s cílem bránit hospodářské soutěži založené na pracovních podmínkách; vzhledem k tomu, že v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou ve Smlouvách lze přijetí opatření na úrovni Unie odůvodnit jeho rozsahem či účinkem; vzhledem k tomu, že dosažení cílů EU v sociální oblasti rovněž závisí na vnitrostátních právních předpisech a na rozvinutých vnitrostátních sociálních systémech; vzhledem k tomu, že regionální rozdíly mezi úrovněmi mezd a systémy sociálního zabezpečení jsou do určité míry nevyhnutelné, avšak mělo by se dbát na zabezpečení toho, aby takové rozdíly nevytvářely tlak vedoucí ke zhoršování pracovních a životních podmínek; vzhledem k tomu, že vzestupná sociální a hospodářská konvergence je pro řádné fungování Unie velmi důležitá; vzhledem k tomu, že Unie neharmonizuje vnitrostátní systémy sociálního zabezpečení, ale že je koordinuje, podporuje jejich rozvoj a usnadňuje účinnou sociální ochranu obyvatel, kteří uplatňují své právo na volný pohyb; vzhledem k tomu, že rozvoj právních předpisů musí držet krok s technologickými a dalšími inovacemi s cílem zaručit právní jistotu a podpořit hospodářský rozvoj prostřednictvím spravedlivé hospodářské soutěže; vzhledem k tomu, že provádění evropského pilíře sociálních práv bude vyžadovat přijetí opatření na více úrovních, meziodvětvový přístup

a plné zapojení zúčastněných stran; vzhledem k tomu, že ustanovení týkající se doby odpočinku by měla zohledňovat, je-li to relevantní, jednotný den odpočinku v týdnu uznávaný podle tradice nebo zvyklosti příslušné země nebo regionu;

- H. vzhledem k tomu, že evropský model sociálního státu vyžaduje aktualizaci a posílení, aby byl podpořen vstup na trh práce a pohyb v jeho rámci a byla udržována ekonomická jistota po celou dobu života obyvatel; vzhledem k tomu, že se trh práce stává stále složitější, je proto přirozené, že i sociální stát musí upravit své mechanismy a nástroje, aby odpovídajícím způsobem reagoval na nejrůznější vznikající sociální rizika; vzhledem k tomu, že by tento proces aktualizace měl rovněž zlepšit přístup občanů k sociálnímu státu, zefektivnit jejich vzájemnou součinnost a usnadnit uplatňování příslušných předpisů, a to i v případě malých a středních podniků; vzhledem k tomu, že úloha sociálních států je širší a neomezuje se jen na pracovní trh, což zahrnuje mimo jiné i fungování systémů sociálního zabezpečení, boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení a investice do vzdělávání, péče o děti, zdravotní péče, sociálních služeb a dalších základních služeb; vzhledem k tomu, že „sociální investice“, které podporují rozvoj obyvatel od jejich raného dětství až po stáří, hrají zásadní úlohu v tom smyslu, že jim umožňují plně se podílet na společnosti a ekonomice 21. století; vzhledem k tomu, že bude třeba vyvinout značné úsilí na dosažení cílů strategie Evropa 2020 spočívajících ve snížení chudoby a posílení sociálního začlenění; vzhledem k tomu, že bydlení je v mnoha členských státech naléhavým problémem a že mnoho domácností vynakládá značnou část svého disponibilního příjmu na bydlení a poplatky za energii;
- I. vzhledem k tomu, že doporučení MOP č. 202 stanoví, že minimální úroveň sociální ochrany by měla zahrnovat přinejmenším tyto základní záruky: a) přístup k vnitrostátně vymezenému souboru zboží a služeb, zejména k základní zdravotní péči, včetně péče o matku a dítě, který splňuje kritéria dostupnosti, přístupnosti, přijatelnosti a kvality; b) základní příjem pro děti, zaručený přinejmenším na úrovni vnitrostátně stanoveného minima, poskytující přístup k výživě, vzdělání, péči a ostatnímu nezbytnému zboží a službám; c) základní příjem, zaručený přinejmenším na úrovni vnitrostátně stanoveného minima, pro osoby v aktivním věku, které nemohou vydělat dostatečný příjem, a to zejména v případech nemoci, nezaměstnanosti, mateřství a zdravotního postižení a d) základní příjem pro starší osoby, zaručený přinejmenším na úrovni vnitrostátně stanoveného minima; vzhledem k tomu, že při vytváření evropského pilíře sociálních práv by se mělo toto vymezení vzít v úvahu a že by v jeho rámci mělo být vyvinuto úsilí o dosažení těchto základních prvků sociální ochrany a v nejlepším případě o jejich překonání ve všech členských státech; vzhledem k tomu, že Evropský hospodářský a sociální výbor užitečným způsobem přispěl k formování sociálního pilíře tím, že schválil zásady efektivních a spolehlivých sociálních systémů;
- J. vzhledem k tomu, že všechny členské státy EU se potýkají s určitými problémy v oblasti zaměstnanosti a v sociální oblasti; vzhledem k tomu, že uplatňování sociálních práv závisí rovněž na politikách a nástrojích, které podporují územní soudržnost, především v regionech s vážnými a trvalými přírodními, demografickými nebo strukturálními nevýhodami, což se týká i oblastí s nízkou hustotou obyvatelstva a rozptýleným osídlením nebo nejuvzdálenějších regionů; vzhledem k tomu, že je zapotřebí navýšit strategické investice do znevýhodněných regionů a podporovat v nich soudržnost za účelem zvýšení jejich konkurenceschopnosti, zlepšení jejich sociálně ekonomické struktury a předcházení hlubšímu demografickému poklesu; vzhledem

k tomu, že eurozóna se svým stávajícím makroekonomickým rámcem čelí specifickým výzvám, pokud jde o dosažení cílů v oblasti zaměstnanosti i sociální oblasti, a to především v tom smyslu, že členství v eurozóně omezuje možnosti využití nástrojů makroekonomické politiky na vnitrostátní úrovni a vytváří tlak na rychlejší přizpůsobení interních opatření; vzhledem k tomu, že obnovení přiměřeného socioekonomického zabezpečení, které vyváží tuto zvýšenou vnitřní flexibilitu, si může vyžádat zvážení konkrétních cílů v sociální oblasti, norem a/nebo finančních nástrojů na úrovni eurozóny;

- K. vzhledem k tomu, že evropské trhy práce se častěji vyvíjejí směrem k „atypickým“ nebo „nestandardním“ formám zaměstnání, jako je práce na dobu určitou, nedobrovolná práce na částečný úvazek, příležitostná práce, sezónní práce, práce na vyžádání, závislá samostatná výdělečná činnost nebo práce zprostředkovaná digitálními platformami; vzhledem k tomu, že poptávka po pracovní síle se stává v porovnání s minulostí rozmanitější; vzhledem k tomu, že tato skutečnost může být v některých případech přínosná pro produktivitu, rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem, vstup na trh práce a příležitosti zahájit novou kariéru pro ty, kdo je potřebují; vzhledem k tomu, že mnoho nestandardních forem zaměstnání může ovšem zahrnovat dlouhodobou ekonomickou nejistotu a špatné pracovní podmínky, zejména z hlediska nižších a méně jistých příjmů, nedostatku možností hájit svá práva, chybějícího sociálního a zdravotního pojištění, nedostatku profesní identity a kariérních vyhlídek a také problémů se sladěním práce na vyžádání s osobním a rodinným životem; vzhledem k tomu, že dynamický pracovní trh by měl zajistit, aby měl každý možnost využít svých dovedností a schopností v pracovním životě, mimo jiné na základě zdraví prospěšných a bezpečných pracovních podmínek, aktivních politik na trhu práce a na schopnosti rozšiřovat svou kvalifikaci pomocí pravidelného celoživotního učení; vzhledem k tomu, že relevantní judikatura Soudního dvora upřesňuje pojmy „pracovní poměr“ a „pracovník“ pro účely použití práva EU, aniž jsou dotčeny vnitrostátní definice „pracovníka“, které jsou stanoveny pro účely vnitrostátního práva v souladu se zásadou subsidiarity;
- L. vzhledem k tomu, že aktivní politiky trhu práce, individuální odpovědnost a účast na celoživotním učení jsou pro začlenění na trh práce důležité, ačkoli je nezaměstnanost ve většině případů zapříčiněna nedostatkem volných pracovních míst nebo jinými okolnostmi mimo vliv dotyčné osoby;
- M. vzhledem k tomu, že osoby, které se nacházejí ve zranitelném postavení nebo které se častěji stávají obětmi diskriminace, jako jsou ženy, etnické menšiny, dlouhodobě nezaměstnaní, senioři a osoby se zdravotním postižením, mohou potřebovat dodatečná opatření, jež podpoří jejich účast na trhu práce a zajistí jim důstojnou životní úroveň po celou dobu jejich života; vzhledem k tomu, že se EU zavázala k vybudování bezbariérové Evropy pro přibližně 80 milionů osob se zdravotním postižením žijícím v EU a vzhledem k tomu, že cílů snížení chudoby a zvýšení zaměstnanosti v EU nebude dosaženo, pokud osoby se zdravotním postižením nebudou plně začleněny do hospodářství a společnosti; vzhledem k tomu, že EU ratifikovala Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením, jejíž zásady by proto měly být základem pilíře sociálních práv; vzhledem k tomu, že negativní dopad krize na přístup ke zdravotní péči nastával často s určitým zpožděním a že mnoho lidí zjistilo, že tento přístup nemá, a to ani v případě, že byly služby formálně zajištěny, zejména z toho

důvodu, že si tito lidé nemohli dovolit hradit spoluúčast nebo byli zapsáni na čekacích listinách;

- N. vzhledem k tomu, že ženy v EU stále čelí mnoha formám diskriminace a jsou i nadále nedostatečně zastoupeny ve všech oblastech rozhodování;
- O. vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů je zakotvena ve Smlouvách o EU a v Listině základních práv Evropské unie a že je jednou ze základních hodnot EU; vzhledem k tomu, že jsou nicméně ženy jako celek stále nedostatečně zastoupeny na trhu práce – míra zaměstnanosti u mužů činí 75,6 % ve srovnání s 64,5 % u žen – a že jsou ženy nadměrně zastoupeny v práci na částečný úvazek a v odvětvích s nejnižšími platy a zároveň dostávají nižší hodinové mzdy, což vede ke 16% rozdílu v platovém ohodnocení obou pohlaví a napomáhá k rozdílu ve výši starobního důchodu, který činí 39 %, přičemž mezi členskými státy existují výrazné rozdíly; vzhledem k tomu, že diskriminace na základě pohlaví při nábořech pracovníků v členských státech i nadále přetrvává navzdory tomu, že ve vzdělávacím systému dosahují ženy lepších výsledků než muži;
- P. vzhledem k tomu, že sociální práva, služby a přiměřený příjem jsou záležitosti dotýkající se rovnosti žen a mužů, protože na nízkopříjmových pracovních místech působí více žen, ženy jsou vystaveny vyššímu riziku chudoby, jsou více závislé na veřejných i soukromých sociálních službách a mají tradiční úlohu pečovatelky o děti i starší členy rodiny a také primární odpovědnost za potřeby domácnosti, což celkově vede u žen k nižším starobním důchodům;
- Q. vzhledem k tomu, že barcelonských cílů z roku 2002 nebylo ani zdaleka dosaženo, přičemž Listina základních práv stanoví, že děti mají právo na ochranu a péči, což má dramatické dopady na účast žen na pracovním trhu, rovnost žen a mužů, rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem a chudobu u žen;
- R. vzhledem k tomu, že Evropa může pokročit výrazně dále v rozvoji seskupení odvětví zaměřených na podporu zdraví a znalostí obyvatel a rovněž jejich schopnosti podílet se na hospodářství; vzhledem k tomu, že služby zaměřené na obyvatele, jako je vzdělávání, zdravotní péče, péče o děti, ostatní pečovatelské služby a rovněž služby v oblasti sportu v osobě obsahují významný potenciál pro vytváření pracovních míst, a neměly by tak být z hlediska hospodářství vnímány jako výdaj, ale jako faktory umožňující udržitelnou prosperitu;
- S. vzhledem k tomu, že je třeba zaujmout strategický přístup k výzvám, které s sebou přináší stárnutí a úbytek obyvatelstva EU v produktivním věku, zejména v souvislosti s budoucím nedostatkem kvalifikovaných pracovníků, nesouladem mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi na trhu práce EU a prognózou vývoje poměru ekonomické závislosti, a to rovněž s přihlédnutím ke státním příslušníkům třetích zemí s legálním pobytem v EU; vzhledem k tomu, že je důležité podporovat příležitosti profesní mobility, především u mladých lidí a u osob v odborné přípravě prostřednictvím učňovského vzdělávání;
- 1. vyzývá Komisi, aby stavěla na přezkumu sociálního acquis, politiky zaměstnanosti a sociální politiky EU a také na výsledcích veřejné konzultace proběhlé v roce 2016, a to tak, že předloží návrhy na zavedení pevného evropského pilíře sociálních práv

(EPSP), který se neomezí pouze na prohlášení o zásadách či dobrých úmyslech, ale posílí sociální práva prostřednictvím specifických nástrojů (právních předpisů, mechanismů tvorby politik a finančních nástrojů), aby tak měl v krátkodobém výhledu pozitivní dopad na životy občanů a umožnil podporu budování evropského projektu v 21. století pomocí účinného prosazování cílů v sociální oblasti vytyčených Smlouvami, podpory sociálních států na vnitrostátní úrovni, posílení soudržnosti, solidarity a vzestupné konvergence ve vztahu k výsledkům z hospodářské a sociální oblasti, zajištění náležité sociální ochrany, snížení nerovnosti, dosažení pokroku v otázce snížení chudoby a sociálního vyloučení, čehož již dávno mělo být dosaženo, usnadnění vnitrostátního reformního úsilí za užití srovnávacího hodnocení a také přispěním ke zdokonalení fungování HMU a jednotného trhu EU;

2. domnívá se, že EPSP by měl také přispět k tomu, aby bylo zajištěno řádné uplatňování mezinárodních pracovních norem a aktualizováno sociální acquis; zastává názor, že sociální normy, které má evropský pilíř sociálních práv formulovat, by měly platit pro všechny země, které se účastní jednotného trhu, aby tak byly zachovány rovné podmínky, a že právní předpisy, mechanismy veřejné správy a finanční nástroje významné pro jejich dosažení by měly platit pro všechny členské státy EU; zdůrazňuje, že pilíř sociálních práv by měl být zohledňován v rámci hospodářských politik EU; konstatuje, že zvláštní omezení členství v eurozóně vyžaduje stanovení zvláštních cílů a norem v sociální oblasti a také zvážení příslušné finanční podpory na úrovni eurozóny, přičemž je možné na dobrovolném základě zachovat otevřenost vůči členským státům, které stojí mimo tuto zónu; poukazuje na možnost využití mechanismu posílené spolupráce podle článku 20 SEU, bude-li to pro vybudování pevného EPSP nutné;
3. zdůrazňuje, že EPSP by měl vybavit obyvatele EU účinnějšími prostředky pro to, aby udrželi kontrolu nad svými životy, bylo jim umožněno žít důstojným způsobem a mohli naplňovat své touhy, a to tak, že zmírní různá sociální rizika vyvstávající v průběhu celého života obyvatel a umožní jim plně se zapojit do společnosti a také přizpůsobit se častým technologickým a hospodářským změnám, mimo jiné prostřednictvím zvyšování kvalifikace a podpory podnikání; zdůrazňuje, EPSP by měl přimět trhy, aby svou činnost vyvíjely směrem ke sdílení prosperity a blahobytu a k udržitelnému rozvoji v rámci vysoce konkurenceschopného sociálně tržního hospodářství, které je zaměřeno na dosažení plné zaměstnanosti a společenskému pokroku a také na využití průmyslové politiky na úrovni EU; je toho názoru, že EPSP by tak měl činit pomocí prosazování odpovídajících sociálních norem a tím, že sociálním státům na vnitrostátní úrovni umožní zachovat sociální soudržnost a rovnost v EU prostřednictvím přiměřených, přístupných a finančně udržitelných systémů sociální ochrany a politik sociálního začleňování; zdůrazňuje, že by měl rovněž usnadnit volný pohyb pracovníků v rámci propojenějšího a spravedlivějšího evropského trhu práce; zdůrazňuje skutečnost, že EPSP by měl taktéž přispět prostřednictvím sociální politiky a politiky zaměstnanosti k prosazování zásad rovného zacházení, nediskriminace a rovných příležitostí; doporučuje, aby tímto způsobem pilíř umožnil účinné uplatnění stávajících sociálních práv a vymezil nová práva, je-li to odůvodněno s ohledem na nejnovější technologický a sociálně ekonomický vývoj; domnívá se, že tak pilíř rovněž posílí legitimitu EU;

Aktualizace stávajících pracovníchprávních a sociálních norem

4. vyzývá sociální partnery a Komisi ke spolupráci vedoucí k předložení návrhu rámcové směrnice o důstojných pracovních podmínkách ve všech formách zaměstnání, jež na základě důkladného posouzení dopadů rozšíří působnost stávajících minimálních norem na nové druhy pracovních poměrů; domnívá se, že tato rámcová směrnice by měla zdokonalit vymáhání právních předpisů EU, posílit právní jistotu v rámci jednotného trhu a bránit diskriminaci, a to doplněním stávajících právních předpisů EU a zajištěním toho, aby měl každý pracovník k dispozici základní soubor vymahatelných práv bez ohledu na druh pracovní smlouvy nebo pracovního poměru, což zahrnuje také rovné zacházení, ochranu zdraví a bezpečnost na pracovišti, ochranu po dobu mateřské dovolené, ustanovení o pracovní době a době odpočinku, sladění profesního a rodinného života, přístup k odbornému vzdělávání, podporu pro osoby se zdravotním postižením během zaměstnání, práva na odpovídající informace, konzultace a účast, svobodu sdružování a také práva na zastoupení, na kolektivní vyjednávání a kolektivní akce; zdůrazňuje, že tato rámcová směrnice by měla platit pro všechny zaměstnance a pracovníky s nestandardními formami zaměstnání, aniž by nutně měnila stávající směrnice; připomíná, že stávající pracovní práva jsou v členských státech uplatňována v souladu s vnitrostátními právními předpisy a právními předpisy EU; požaduje rovněž účinnější a efektivnější provádění a kontrolu stávajících pracovních norem, aby se zlepšila vymahatelnost práv a potírala nehlášená práce;

Pracovní podmínky

5. uznává, že určitá rozmanitost pracovních smluv je pro účinné sdružování pracovníků a zaměstnavatelů užitečná; připomíná však nebezpečí duality trhu práce a toho, že se mohou lidé dostat do pastí nejistých pracovních smluv bez hmatatelných vyhlídek na možnost postupu v zaměstnání; zdůrazňuje význam pracovních smluv na dobu neurčitou pro socioekonomické zabezpečení a poukazuje na výhody, které tyto smlouvy poskytují zaměstnavatelům v mnoha odvětvích; podporuje propagaci podnikatelských modelů sociální ekonomiky; vyzývá Komisi, aby rozšířila působnost směrnice o písemném prohlášení (91/533/EHS) tak, aby se vztahovala na všechny formy zaměstnání a pracovních vztahů; požaduje, aby rámcová směrnice o důstojných pracovních podmínkách rovněž obsahovala příslušné stávající minimální normy, které by se vztahovaly na určité zvláštní formy zaměstnání, zejména:
- a) náležitý obsah vzdělávání a odborné přípravy a důstojné pracovní podmínky pro stáže, praxe a učňovská místa, aby bylo zajištěno, že budou sloužit jako skutečný odrazový můstek při přechodu ze vzdělávacího do pracovního procesu, jak je uvedeno v doporučení Rady o rámci pro kvalitu stáží, a aby byly časově omezené a nenahrazovaly zaměstnání pro mladé lidi; odměna by měla být úměrná práci, dovednostem a zkušenostem osob a měla by odpovídat na potřebu umožnit stážistům, praktikantům a učňům nacházejícím se na trhu práce, aby s těmito penězi mimo oblast vzdělávání vystačili;
 - b) u práce zprostředkované digitálními platformami a v jiných případech závislé samostatné výdělečné činnosti je třeba jasně rozlišovat – pro účely právních předpisů EU a aniž by byly dotčeny vnitrostátní právní předpisy – mezi osobami skutečně vykonávajícími samostatnou výdělečnou činnost a těmi, které se nacházejí v pracovním poměru, s přihlédnutím k doporučení MOP č. 198, podle něhož k určení pracovního poměru stačí splnění několika ukazatelů; postavení

a základní odpovědnost platformy, klienta a osoby vykonávající práci by proto měly být vyjasněny; měly by být rovněž zavedeny minimální normy upravující pravidla spolupráce spolu s úplným a komplexním informováním poskytovatelů služeb o jejich právech a povinnostech, nárocích, související úrovni sociální ochrany a totožnosti zaměstnavatele; zaměstnané osoby spolu s osobami vykonávajícími skutečnou samostatnou výdělečnou činnost, pokud jsou najímány prostřednictvím on-line platformy, by měly mít obdobná práva jako ve zbytku hospodářské sféry a měly by být chráněny účastí na pojistném a sociálním zabezpečení a zdravotním pojištění; členské státy by měly zajistit řádný dohled nad podmínkami pracovního poměru nebo smlouvy o poskytování služeb, a předcházet tak zneužívání dominantního postavení ze strany platformy;

- c) omezení týkající se práce na vyžádání: smlouvy na nulový počet hodin by vzhledem k mimořádné nejistotě, která je s nimi spojena, neměly být povoleny;
6. bere na vědomí klesající podíl práce na celkovém příjmu v Evropě v posledních desetiletích; zdůrazňuje, že je třeba opět posílit sociální konvergenci v rámci EU a zmenšit rozdíly v odměňování mezi ženami a muži s cílem podpořit poptávku, umožnit udržitelný a inkluzivní růst a omezit nerovnost; uznává, že mzdy umožňující důstojný život jsou důležitým prostředkem zabraňujícím chudobě pracujících; vyzývá Komisi, aby aktivně podporovala rozšíření působnosti kolektivních dohod v souladu s vnitrostátními tradicemi a postupy členských států i autonomií sociálních partnerů; doporučuje stanovení spodní mzdové hranice, případně ve formě vnitrostátní minimální mzdy, s řádným ohledem na postupy jednotlivých členských států a po konzultaci se sociálními partnery, s cílem dosáhnout postupně pokud možno nejméně 60 % příslušné mediánové mzdy a nedostat se pod úroveň mzdy umožňující důstojný život v dané oblasti; vyzývá Komisi, aby připravila pilotní verzi výpočtu regionální mzdy umožňující důstojný život, která by pomohla definovat výši této mzdy a sloužila by jako referenční nástroj pro sociální partnery, a aby pomohla při výměně osvědčených postupů v této oblasti;
7. připomíná, že právo na zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci zahrnuje také ochranu před riziky na pracovišti, jakož i omezení pracovní doby a stanovení minimální doby odpočinku a placené dovolené za kalendářní rok; naléhavě vyzývá členské státy k úplnému provedení příslušných právních předpisů; očekává návrhy Komise na konkrétní opatření, která budou zaměřena na účinné prosazování tohoto práva pro všechny pracovníky, včetně sezónních a smluvních pracovníků, a budou také zahrnovat opatření k prevenci obtěžování nebo násilí namířeného proti ženám; konstatuje, že takováto opatření by měla být založena na posouzení dopadu, které bude odrážet všechny dostupné poznatky týkající se zdravotních a bezpečnostních rizik a zohledňovat nové způsoby práce související s digitalizací a dalším technologickým rozvojem;
8. zdůrazňuje význam práva na kolektivní vyjednávání a akce, které je základním právem zakotveným v primárním právu EU; očekává, že Komise bude konkrétním způsobem více podporovat posílení a respektování sociálního dialogu na všech úrovních a ve všech odvětvích, zejména tam, kde není v dostatečné míře rozvinut, a zároveň bude zohledňovat různé vnitrostátní postupy; uznává přínosy zapojení pracovníků do vedení podniků, včetně nadnárodních společností, i přínosy jejich informovanosti, konzultace a účasti, také pokud jde o vhodné využívání nových forem organizace práce, zajištění,

aby práce byla smysluplná a dobře ohodnocená, a předjímání hospodářských změn; požaduje, aby bylo monitorováno provádění evropských právních předpisů o evropských radách zaměstnanců a o informování pracovníků a konzultacích s nimi a aby byla přijata účinná opatření k zajištění toho, že restrukturalizace společností budou probíhat v sociálně odpovědném prostředí;

9. zdůrazňuje, že je zapotřebí komplexních, spolehlivých a pravidelně aktualizovaných údajů o kvalitě práce a zaměstnání, kterých lze využívat ke sledování kvality práce a zaměstnání v průběhu času a které mohou poskytnout podklady pro tvorbu politik v této oblasti; vyzývá Eurofound, aby dále rozvíjel své činnosti v oblasti sledování kvality pracovních míst a pracovního života v rámci svého průzkumu pracovních podmínek v Evropě, jenž je založen na koncepci kvality pracovních míst zohledňující příjem, perspektivu, fyzické prostředí, sociální prostředí, intenzitu práce, využívání dovedností a možnost uplatňovat je podle vlastního uvážení a kvalitu pracovní doby; vyzývá Eurofound, aby dále rozvíjel svůj výzkum, pokud jde o politiky, dohody sociálních partnerů a podnikové postupy, které podporují zvyšování kvality pracovních míst a pracovního života;

Přiměřená a udržitelná sociální ochrana

10. zdůrazňuje, že práva na sociální ochranu jsou právy jednotlivce; vyjadřuje podporu propojenějšímu způsobu poskytování dávek sociálního zabezpečení a kvalitnějších sociálních služeb jako způsobu, kterým lze sociální stát učinit pochopitelnějším a přístupnějším, aniž by byla oslabena sociální ochrana; zdůrazňuje, že je po celou dobu lidského života nezbytné zajišťovat přiměřenou sociální ochranu a sociální investice, které každému umožní plně se zapojit do společnosti a do ekonomického života a zachovat si důstojnou životní úroveň; zdůrazňuje, že je důležité občany informovat o sociálních právech a potenciálu přístupných systémů elektronické správy, k nimž případně patří evropský elektronický průkaz sociálního zabezpečení zaručující vysokou úroveň ochrany údajů, který by mohl přispět ke zlepšení koordinace sociálního zabezpečení a zvýšení míry informovanosti jednotlivců v EU a pomoci mobilním pracovníkům zjistit, jaké jsou jejich příspěvky a nároky v domovské a hostitelské zemi, a zabezpečit jim je a současně usnadnit činnost vnitrostátních inspektorátů práce; zdůrazňuje význam individualizované, osobní podpory zejména vyloučeným a zranitelným domácnostem;
11. uznává význam všeobecného přístupu ke včasné, kvalitní a cenově dostupné preventivní a kurativní zdravotní péči a lékům; domnívá se, že se jedná o právo, které je nutné dodržovat, a to i ve venkovských a přeshraničních oblastech; zdůrazňuje, že všichni rezidenti musí mít zdravotní pojištění; souhlasí s tím, že lepší zdravotní prevence a prevence nemocí je zřejmou sociální investicí, která se sama o sobě vyplatí, a to i zdravějším stárnutím;
12. je si vědom toho, že vzrůstající střední délka života a úbytek pracovní síly představují výzvu pro udržitelnost a přiměřenost důchodových systémů a mezigenerační solidaritu; konstatuje, že odstranění rozdílu ve výši důchodů žen a mužů musí být v tomto ohledu rovněž prioritou; opakuje, že nejlepším řešením je zvýšení všeobecné míry zaměstnanosti prostřednictvím takových modelů zaměstnanosti, které zahrnují úplné důchodové pojištění, přičemž zvláštní pozornost je třeba věnovat mladší generaci

a osobám nejvíce vyloučeným z trhu práce; domnívá se, že věk odchodu do důchodu by měl kromě střední délky života odrážet další faktory, které je třeba definovat na vnitrostátní úrovni, jako je vývoj produktivity, poměr ekonomické závislosti a rozdíly v náročnosti zaměstnání; připomíná význam investic do aktivního stárnutí a mechanismů, které osobám, jež dosáhly věku odchodu do důchodu, poskytují možnost pokračovat v práci a určit si míru její intenzity, přičemž tyto osoby mohou současně částečně pobírat důchod, pokud pracují na méně než plný úvazek;

13. vyzývá Komisi, aby provedla důkladnou analýzu osvědčených postupů na pomoc členským státům při výpočtu minimálních starobních důchodů;
14. doporučuje, aby všichni pracovníci byli pojištěni proti nezaměstnanosti nebo nedobrovolnému zaměstnání na částečný úvazek a aby jim současně byla poskytována pomoc při hledání zaměstnání a investice do zvyšování kvalifikace (či do rekvalifikace) v souladu s podmínkami stanovenými v jednotlivých členských státech ve spolupráci se sociálními partnery; připomíná, že přiměřené dávky v nezaměstnanosti zkvalitňují proces sladování nabídky a poptávky v oblasti pracovních míst, a jsou tudíž užitečné pro produktivitu, a zároveň hrají klíčovou úlohu při prevenci a snižování chudoby; domnívá se, že by evropský pilíř sociálních práv měl doporučit měřítko kvality systémů zdravotního pojištění, zejména, pokud jde o jejich krytí, požadavky pro aktivaci, souvislost mezi délkou trvání podpory a průměrnou dobou hledání zaměstnání v daném členském státě a kvalitu podpory poskytovanou pracovními úřady;
15. vyzdvihuje význam přiměřeného příjmu pro zachování lidské důstojnosti a rovněž úlohu sociálních investic, které lidem umožňují projít odbornou přípravou a/nebo hledat práci;
16. trvá na tom, že práva osob se zdravotním postižením by měla být v sociálním pilíři zohledňována na základě přístupu založeného na lidských právech v souladu s povinnostmi EU a jejích členských států vyplývajících z Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením; domnívá se, že tato ustanovení by měla zahrnovat alespoň:
 - právo na důstojnou a bezbariérovou práci v plně inkluzivním, otevřeném a přístupném pracovním prostředí a trhu práce;
 - služby a základní zaručený příjem přizpůsobené konkrétním individuálním potřebám, které zajistí důstojnou životní úroveň a umožní sociální začlenění;
 - záruku volného pohybu a převoditelnost služeb mezi členskými státy EU;
 - inkluzivní vzdělávání a odbornou přípravu, včetně ustanovení o přiměřené počítačové gramotnosti;
 - konkrétní opatření na ochranu osob se zdravotním postižením, zejména osob s intelektuálním a psychosociálním postižením nebo osob zbavených svéprávnosti, před vykořisťováním a nucenou prací;
17. se znepokojením konstatuje, že dosažitelnost a cenová dostupnost dlouhodobé péče je v celé Evropě i nadále velkým problémem, který vede k tomu, že neformální pečovatelé z řad rodinných příslušníků musí zůstat doma a nemohou pokračovat ve své profesi;

lituje toho, že pečovatelé zaměstnaní prostřednictvím agentur práce nebo na neformálním základě jsou často zneužíváni; domnívá se, že právo na přístup ke kvalitním dlouhodobým pečovatelským službám, včetně domácí péče a programů samostatného bydlení, by mělo být prosazováno s podporou odborníků s odpovídající kvalifikací zaměstnaných za důstojných podmínek; je toho názoru, že aby se zamezilo institucionalizaci a ohrožení chudobou měly by mít domácnosti a zejména domácnosti s nízkými příjmy k dispozici odpovídající veřejné služby a asistenci; opět vyzývá k tomu, aby právní úprava pečovatelské dovolené omezila dopady této dovolené na odměnu a na nároky na sociální zabezpečení, pokud zaměstnanci musí dočasně pečovat o své příbuzné; vyzývá Komisi, aby v této oblasti stanovila konkrétní akční plán zahrnující cíle v oblasti péče o starší osoby, osoby se zdravotním postižením a jiné závislé osoby, jež by byly podobné barcelonským cílům a obsahovaly monitorovací nástroje, které by měřily kvalitu, přístupnost a cenovou dostupnost; vyzývá také k častějšímu sdílení a uplatňování osvědčených postupů v této oblasti;

18. považuje dětskou chudobu za zásadní otázku, ve vztahu k níž by Evropa měla „jednat ve velkém“; zdůrazňuje právo na všeobecné vzdělávání, zdravotnictví a systém sociálního zabezpečení jakožto základní podmínku pro boj proti chudobě, a zejména chudobě dětí; s ohledem na tento cíl vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily rychlé provedení doporučení z roku 2013 nazvané „Investice do dětí – východisko z bludného kruhu“ a přijaly konkrétní kroky k zavedení záruky pro děti ve všech členských státech, tak aby každé dítě, které je v současnosti ohroženo chudobou, mělo přístup k bezplatné zdravotní péči, bezplatnému vzdělávání, bezplatné péči o děti, důstojnému bydlení a řádné výživě; zdůrazňuje nezbytné propojení s programy nabízejícími rodičům podporu a příležitost vymanit se ze sociálního vyloučení a začlenit se na trh práce; uznává, že tyto politiky vyžadují přiměřené financování na vnitrostátní úrovni a podporu z evropských strukturálních a investičních fondů;
19. vyzývá členské státy, aby naplňovaly právo na přiměřené bydlení tím, že budou podporovat přístup ke kvalitnímu a cenově dostupnému bydlení přiměřené velikosti pro všechny osoby, předcházet bezdomovectví a omezovat tento jev s cílem postupně jej odstranit; naléhavě je žádá, aby prováděly právní předpisy nebo případně další opatření s cílem zajistit, aby byl osobám v nouzi, samozřejmě včetně osob bez domova a rodin, poskytnut přístup k sociálnímu bydlení nebo odpovídající příspěvky na bydlení a aby byly zranitelné osoby a chudé domácnosti chráněny před vystěhováním nebo jim bylo poskytnuto přiměřené alternativní bydlení; vyzývá k tomu, aby poskytování bydlení bylo kombinováno s příslušnými sociálními službami podporujícími sociální a hospodářské začlenění; požaduje přijetí účinných opatření na pomoc mladým lidem pobírajícím nízké mzdy, aby měli možnost založit si vlastní domácnost; zdůrazňuje investice do energeticky účinného sociálního bydlení, neboť jsou všeobecně přínosné pro pracovní místa, životní prostředí, omezování energetické chudoby a naplňování sociálních práv; vyzývá k častějšímu využívání příslušných evropských finančních nástrojů na podporu obnovy měst a poskytování cenově dostupného, přístupného a energeticky účinného bydlení a rozvoje sociálního bydlení v regionech, kde není dostatečně rozšířeno; vyzývá k tomu, aby byly odstraněny všechny formy kriminalizace chudoby, jako jsou opatření nespravedlivě postihující bezdomovectví nebo jiné formy materiální deprivace;
20. žádá, aby byla přijata přiměřená opatření, včetně legislativních úprav, případně na

základě provedených posouzení, k zajištění kvalitních a cenově dostupných sociálních služeb obecného zájmu nebo jiných služeb obecného zájmu či základních služeb, jako jsou dodávky vody, nakládání s odpady, vzdělávání, zdravotnictví, elektronická komunikace a vysokorychlostní širokopásmové připojení, dodávky energie, veřejná doprava a finanční služby; vyzdvihuje v této souvislosti významnou úlohu veřejných poskytovatelů, sociálních podniků a neziskových organizací s dobrým technickým i personálním zázemím, vzhledem k tomu, že jejich primárním cílem je pozitivní sociální dopad; zdůrazňuje také významnou úlohu podniků sociální ekonomiky při poskytování těchto služeb a dosahování inkluzivnějšího trhu práce; vyzývá k odstranění stávajících právních nejistot, s nimiž se potýkají veřejné orgány, pokud jde o financování sociálních služeb obecného zájmu; podporuje používání sociálních kritérií ve veřejných zakázkách; připomíná, že zejména venkovské oblasti potřebují dlouhodobou podporu, aby mohly modernizovat svou infrastrukturu a zachovat hospodářskou dynamiku; zdůrazňuje také význam finančního vzdělávání, které pomáhá omezovat nadměrné zadlužování domácností, i právní pomoc a další mechanismy, které chrání a podporují dlužníky před kořistnickými praktikami a poskytují jim druhou šanci;

Rovné příležitosti a přístup na trh práce

21. domnívá se, že v našem čím dál více digitalizovaném světě mají lidé s nízkou kvalifikací nejen omezené pracovní příležitosti, ale jsou také zranitelnější vůči dlouhodobé nezaměstnanosti, mají složitější přístup ke službám a obtížněji se plně zapojují do společnosti, což je situace, která je škodlivá nejen pro daného jednotlivce, ale také vysoce nákladná pro ekonomiku a společnost jako celek; podporuje proto záruku k získání dovedností jako nové právo všech osob ve všech životních fázích na získání základních dovedností potřebných ve 21. století, včetně gramotnosti, početních dovedností, digitální a mediální gramotnosti, kritického myšlení, sociálních dovedností a příslušných dovedností potřebných pro ekologické a oběhové hospodářství, zohledňující vznikající odvětví a klíčové sektory růstu a zajišťující plný přístup pro lidi ve znevýhodněných situacích, včetně zdravotně postižených osob, žadatelů o azyl, dlouhodobě nezaměstnaných a nedostatečně zastoupených skupin; zdůrazňuje, že vzdělávací systémy by měly být inkluzivní, poskytovat kvalitní vzdělávání všem obyvatelům, umožňovat lidem být aktivními evropskými občany, připravovat je na to, aby se během života byli schopni učit a přizpůsobovat a reagovat na potřeby společnosti a trhu práce; domnívá se, že dokončení sekundárního vzdělávání by mělo být v Evropě 21. století povinné a že musí být k dispozici příslušné programy, které všem mladým lidem, jež předčasně ukončili školní docházku do základní či střední školy, poskytnou novou šanci; domnívá se, že záruka k získání dovedností by měla zahrnovat individualizované posouzení vzdělávacích potřeb, kvalitní nabídku učení a systematickou validaci získaných dovedností a kompetencí, což umožní, aby byly na trhu práce snadno uznávány; zdůrazňuje, že je třeba zajistit obecný přístup k širokopásmovému připojení s cílem umožnit digitální gramotnost; zdůrazňuje, že záruka k získání dovedností je důležitou sociální investicí, která vyžaduje řádné provádění a přiměřené financování, také s podporou z evropských strukturálních a investičních fondů;
22. je znepokojen šířením socioekonomické nejistoty a zhoršováním pracovních podmínek mnoha pracovníků; uznává, že řada pracovníků zaměstnaných nestandardní formou má problém uplatňovat na pracovišti svá práva nebo získat přístup k dávkám sociálního

zabezpečení a že jsou tímto problémem nepřiměřeně postiženy ženy a migranti; žádá Komisi, aby důkladně sledovala provádění a prosazování směrnice o pracovních poměrech na dobu určitou, směrnice o částečném pracovním úvazku a směrnice o agenturním zaměstnávání; vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly opatření na zlepšení přenositelnosti sociálních práv získaných v různých činnostech; zdůrazňuje, že je důležité zajistit dostatečné kapacity na poskytování přiměřené sociální ochrany na vnitrostátní úrovni pro osoby, které jsou zaměstnány jakoukoli formou, ve standardních i nestandardních pracovněprávních vztazích i pro osoby samostatně výdělečně činné; vyzývá Komisi, aby v tomto směru navrhla doporučení; je zejména toho názoru, že:

- a) členské státy by měly uspořádat systémy sociálního zabezpečení tak, aby umožnily všem osobám, které jsou zaměstnány jakoukoli formou, v jakýchkoli pracovněprávních vztazích a osobám samostatně výdělečně činným shromáždit nároky na zabezpečení příjmu v případech, jako jsou například nezaměstnanost, nedobrovolná práce na částečný úvazek, zdravotní problémy, vyšší věk nebo přerušování profesní dráhy kvůli výchově dítěte, péči o rodinného příslušníka nebo kvůli podstoupení odborné přípravy;
 - b) všechny osoby, které jsou zaměstnány jakoukoli formou, v jakýchkoli pracovněprávních vztazích, i samostatně výdělečně činné osoby by od prvního vstupu na trh práce měly mít osobní evidenci činnosti, která by byla snadno dostupná prostřednictvím osobního kontaktu nebo elektronickou cestou a řádně zohledňovala potřeby osob se zdravotním postižením, jejímž prostřednictvím by bylo možné zjistit informace o nashromážděných sociálních nárocích a dalších sociálních právech, včetně práva na celoživotní vzdělávání, a případně také o jejich přenositelnosti do dalších zemí; takovéto osobní evidence činnosti by měly být poskytovány nákladově účinným způsobem a měla by být zajištěna přiměřená ochrana údajů;
 - c) digitální platformy a další zprostředkovatelé by měli mít povinnost hlásit příslušným orgánům veškerou práci, která byla jejich prostřednictvím realizována, aby byly pro všechny pracovníky zajištěny odpovídající příspěvky a ochrana prostřednictvím sociálního a zdravotního pojištění;
23. poukazuje na to, že pro zajištění přechodů mezi profesemi jsou třeba odpovídající investice mířící jak do institucionálních kapacit veřejných služeb zaměstnanosti, tak na pomoc jednotlivcům s hledáním práce a zvyšováním kvalifikace v co nejranější fázi; domnívá se, že proaktivní politiky zaměstnanosti, jako je pomoc v oblasti odborné přípravy a umísťování do zaměstnání, jsou cennými nástroji pro opětovné začleňování nezaměstnaných osob na trh práce bez ohledu na jejich věk; připomíná přínosnou úlohu Evropského sociálního fondu pro podporu aktivních politik na trhu práce v celé Evropě, jakož i Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, jenž podporuje rekvalifikaci a návrat do zaměstnání v případě regionálních hospodářských otřesů a rozsáhlého propouštění; dále připomíná důležitou úlohu systémů sociálního zabezpečení při podpoře bezpečných přechodů mezi profesemi; zdůrazňuje, že pro účely snadnějšího přechodu mezi zaměstnáními a profesemi je třeba zajistit zachování a přenositelnost sociálních nároků shromážděných během profesní dráhy a celého života;
24. zdůrazňuje, že proaktivní politika zaměstnanosti zahrnuje veřejnou podporu

rozvíjejících se odvětví s významným potenciálem v oblasti zaměstnanosti a že v mnoha zemích je také třeba rozšířit úlohu veřejných služeb zaměstnanosti a zajistit, aby měly dostatečnou kapacitu pro přímý kontakt s podniky, aby byla rekvalifikace a další pomoc uchazečům o zaměstnání poskytována v souladu s profilem uchazeče a potřebami místní ekonomiky; vyzývá k plnému uplatňování záruky pro mladé lidi u všech osob mladších 30 let s důrazem na kvalitní nabídky a snadnou dostupnost pro všechny, kteří nejsou zaměstnaní ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy, i doporučení Rady týkajícího se dlouhodobě nezaměstnaných, a to i vypracováním dalších opatření, jež jsou nezbytná k zajištění dostupnosti této záruky pro osoby s potřebou podpory; zdůrazňuje, že je třeba zohlednit potřeby starších pracovníků a uchazečů o zaměstnání a podpořit spolupráci mezi mladšími a staršími pracovníky; zdůrazňuje, že v případě těchto politik se jedná o důležité strukturální reformy a sociální investice, které vyžadují přiměřené financování jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni, a to i z Evropského sociálního fondu, iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí nebo dalších nástrojů;

25. připomíná, že u žen existuje vyšší pravděpodobnost nejistého a málo placeného zaměstnání a přerušování profesní dráhy, což má dopady na celý jejich život; domnívá se, že je naléhavě zapotřebí dosáhnout rozhodujícího pokroku v oblasti rovnosti žen a mužů a rovnováhy pracovního a soukromého života s cílem odstranit přetrvávající diskriminaci; očekává návrhy Komise v této oblasti, které jsou ohlášeny v jejím pracovním programu na rok 2017, zejména pokud jde o následující body:
- a) měly by být posíleny stávající mechanismy zajišťující rovné zacházení s muži a ženami, měly by se zmenšit přetrvávající rozdíly v odměňování a ve výši důchodů obou pohlaví a měla by se snížit míra segregace v profesní oblasti; za tímto účelem je třeba sledovat provádění a prosazování směrnice 2006/54/ES a v případě potřeby tuto směrnici revidovat; je třeba i nadále uskutečňovat Evropský pakt pro rovnost žen a mužů 2011–2020 a Strategický závazek pro rovnost žen a mužů 2016–2019 a to i prostřednictvím výročních zpráv o rovnosti žen a mužů;
 - b) jsou zapotřebí nová, účinná opatření jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni pro sladování pracovního, soukromého a rodinného života, včetně legislativních návrhů týkajících se mateřské dovolené, otcovské dovolené, rodičovské dovolené, pečovatelské dovolené, přístupu ke službám kvalitní péče a flexibilní úpravy pracovní doby; je třeba podporovat rovné využívání pracovního volna ze strany mužů a žen v rámci všech kategorií pracovníků s cílem zlepšit přístup žen na trh práce a posílit tam jejich postavení, posílit úlohu otců ve výchově dětí a usnadnit sladění pracovního a soukromého života; Komise by také měla podporovat členské státy ve sdílení a přijímání osvědčených postupů v této oblasti;
26. připomíná, že, že Listina základních práv EU zakazuje jakoukoli diskriminaci založenou zejména na pohlaví, rase, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyku, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoli jiných názorech, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci; zdůrazňuje, že všichni lidé by měli mít v průběhu celého života rovné příležitosti, a to i při hledání zaměstnání a v zaměstnání; zdůrazňuje, že je třeba řádně provádět směrnici 2000/78/ES o rovnosti

v zaměstnání a směrnici 2000/43/ES o rasové rovnosti; naléhavě žádá členské státy, aby posílily provádění stávajících opatření k zajištění nediskriminace a rovných příležitostí, a Komisi, aby vyhodnotila jejich prosazování a posílila účast nedostatečně zastoupených skupin na trhu práce a jejich začlenění do společnosti; vyzývá Komisi, aby v tomto směru navrhla nová, konkrétní doporučení nebo jiná opatření, pokud to bude třeba; připomíná, že směrnice o rovném zacházení navržená v roce 2008, která dosud nebyla přijata, představuje chybějící článek v legislativním rámci týkajícím se nediskriminace; upozorňuje na evropskou a vnitrostátní judikaturu, jež stanoví, že v právu EU a ve vnitrostátním právu by měla být stanovena povinnost přiměřené úpravy pro všechny důvody diskriminace, za předpokladu, že to nezpůsobí nepřiměřenou zátěž zaměstnavatelům nebo poskytovatelům služeb; vyzývá Komisi, aby sledovala právní rámce a politiky členských států v souladu s platnými právními předpisy EU a zajistila tak, aby všem osobám se statutem uprchlíka byla zaručena integrace, rovné zacházení a důstojné pracovní podmínky; zdůrazňuje, že všem obětem vykořisťování a diskriminace by měl být zajištěn přístup ke spravedlnosti a ochraně;

Pracovní mobilita

27. zdůrazňuje, že volný pohyb osob je jedním z největších úspěchů EU a že volný pohyb pracovníků je základním kamenem vnitřního trhu, který hraje důležitou úlohu při posilování soudržnosti a integrace mezi členskými státy; zdůrazňuje, že mobilita v rámci EU představuje příležitost a základní právo, jehož uplatňování je třeba podporovat, a to i prostřednictvím hladce fungujícího systému koordinace sociálního zabezpečení; vyzývá k řádnému uplatňování a prosazování předpisů EU v oblasti mobility pracovníků a přeshraničního poskytování služeb; dále vyzývá k podpoře pracovní mobility prostřednictvím vhodných jazykových kurzů na všech úrovních vzdělávání, lepší srovnatelnosti vzdělávacích systémů a uznávání profesních kvalifikací, snadno dostupných informací o právech a povinnostech mobilních pracovníků a opatření zajišťujících důstojné pracovní podmínky a účinnou spolupráci mezi veřejnými službami zaměstnanosti v rámci Evropy; připomíná, že mobilita by neměla být důsledkem nedostatečných pracovních příležitostí nebo nedostatečného sociálního zabezpečení v domovských regionech pracovníků, jelikož dlouhodobý odliv pracovníků může bránit hospodářské konvergenci; zdůrazňuje proto význam politiky soudržnosti a dalších nástrojů pro územně vyvážený hospodářský rozvoj; domnívá se, že pracovní mobilitu nelze zneužívat ke snižování sociálních norem hostitelských zemí prostřednictvím podvodů nebo obcházení zákona; zdůrazňuje skutečnost, že mobilní pracovníci jsou zpravidla čistými přispěvateli do veřejných rozpočtů hostitelských zemí; vyzývá k přiměřeným investicím do veřejných služeb v oblastech, v nichž dochází k nárůstu počtu obyvatel, a připomíná podporu, kterou v tomto ohledu může poskytnout Evropský sociální fond;
28. vyzývá EU a členské státy, aby zohlednily sociální dopad mobility na rostoucí počet mezinárodních rodin, např. poskytnutím možnosti dovolené pro účely péče o rodinného příslušníka žijícího v jiné zemi a zajištěním převoditelnosti a srovnatelnosti vzdělávacích systémů pro účely mobility dětí ve věku školní docházky;
29. vyzývá členské státy, aby zaměstnavatelům uložily povinnost nabízet pracovní smlouvy v jazyce, který mobilní občané EU znají, s cílem zajistit, aby pracovníci rozuměli svým pracovním smlouvám;

Tvorba opatření za účelem dosažení výsledků v praxi

30. vyzývá Komisi, aby stavěla na výsledcích veřejných konzultací a na postojích orgánů EU tím, že předloží jasný plán obsahující konkrétní opatření pro úplné praktické provádění evropského pilíře sociálních práv a plné dosahování sociálních cílů Smluv; zdůrazňuje skutečnost, že s cílem chránit základní sociální práva je při tvorbě politiky EU a přijímání všech opatření orgánů EU třeba řádně uplatňovat ustanovení, jako jsou články 8, 9 a 10 SFEU, a to i prostřednictvím posouzení sociálního dopadu;
31. vyzývá členské státy, aby podepsaly a ratifikovaly revidovanou Evropskou sociální chartu a Evropskou úmluvu o sociálním zabezpečení (ETS č. 78); vybízí Komisi, aby prozkoumala kroky nutné pro přistoupení Evropské unie k revidované chartě a navrhla harmonogram pro tento cíl;
32. vyzývá Komisi, aby zahrnula začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do evropského pilíře sociálních práv jako jeho nedílnou součást a aby zahrnula systematické posuzování genderových dopadů do hodnocení dodržování základních práv;
33. je znepokojen přetrvávajícím negativním dopadem dlouhotrvající hospodářské krize, kterou Evropa prošla v první polovině tohoto desetiletí a jež měla větší dopad na některé země a regiony než na jiné; domnívá se, že cíl vzestupného hospodářského a sociálního sblížení by měl být založen na souboru dílčích cílů vycházejících ze strategie Evropa 2020 a cílů udržitelného rozvoje, jež by sloužily jako vodítka pro koordinaci hospodářských politik, politik zaměstnanosti a sociálních politik v EU a poskytovaly vodítka pro eurozónu, v níž je posilování hospodářského a sociálního sblížení třeba věnovat zvláštní pozornost;
34. upozorňuje na vzájemné propojení mezi sociálními podmínkami a hospodářskými výsledky; vyzývá k tomu, aby cíle strategie Evropa 2020, stávající přehled klíčových ukazatelů zaměstnanosti a sociálních ukazatelů ve společné zprávě o zaměstnanosti a případný nový konvergenční kodex byly přímo a transparentně zohledněny při formulování doporučení pro jednotlivé země a doporučení týkající se eurozóny, jakož i při využívání nástrojů EU; domnívá se, že za tímto účelem by měly být posíleny také nástroje evropské strategie zaměstnanosti a otevřená metoda koordinace v sociální oblasti; naléhá na posílení úlohy makroekonomického dialogu se sociálními partnery při formulování souboru hospodářských politik na evropské úrovni; domnívá se, že makroekonomický dohled je velmi důležitý k zajištění toho, aby hospodářská nerovnováha nebyla snižována na úkor zaměstnanosti a sociální situace, a k předcházení závodům o to, který členský stát nejvíce sníží sociální normy; opakuje svůj požadavek na vypracování evropského programu reforem a investic, jehož cílem by bylo posílit růstový potenciál založený na kvalitních pracovních místech a produktivitě, podporovat spravedlivé, odolné, účinné a udržitelné systémy sociálního zabezpečení, jakož i udržitelný přechod hospodářství členských států k účinnějšímu využívání zdrojů;
35. domnívá se, že podpora účasti žen na trhu práce a jejich ekonomické nezávislosti má klíčový význam pro dosažení hlavního cíle strategie Evropa 2020 spočívajícího v 75% celkové míře zaměstnanosti a že by mohla vést ke zvýšení HDP; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby posílily politiky a zvýšily investice na podporu zaměstnanosti žen na kvalitních pracovních místech, a to zejména v odvětvích a pozicích, ve kterých jsou ženy nedostatečně zastoupeny, jako jsou věda, technologie, inženýrství a matematika

(STEM), a v odvětvích zelené ekonomiky nebo na vyšších vedoucích pozicích napříč všemi odvětvími;

36. konstatuje, že ženy a dívky jsou neúměrně zasaženy chudobou a sociálním vyloučením, a vyzývá k obnovení politického impulsu pro ambiciózní evropskou strategii pro boj proti chudobě a k přijetí nového závazku ke splnění evropských cílů pro rok 2020 v oblasti boje proti chudobě; naléhavě vyzývá členské státy, aby nastínily podrobné vnitrostátní strategické plány pro boj proti chudobě, a Komisi, aby zdůrazňovala snižování chudoby v rámci evropského semestru;
37. vyzývá členské státy a Komisi, aby usilovaly o zajištění přiměřené úrovně sociálních investic, které jsou nezbytné pro soudržnost společnosti a mají jasný pozitivní dopad na hospodářský růst z krátkodobého i dlouhodobého hlediska (např. péče o děti, vzdělávání, záruka pro mladé lidi a záruka k získání dovedností); domnívá se, že posouzení kvality veřejných výdajů by také mělo odrážet toto hledisko;
38. znovu vyzývá k pořádání společných schůzí Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele a Rady pro hospodářské a finanční věci za účelem podpory lépe koordinovaných sociálně-ekonomických politik a k pořádání pravidelných schůzí ministrů práce a sociálních věcí zemí eurozóny s cílem zlepšit koordinaci politik v eurozóně a náležitě řešit sociální nerovnováhu;
39. zdůrazňuje skutečnost, že současný fenomén kapitálově náročné výroby a významný přínos nehmotných aktiv k vytváření přidané hodnoty na straně jedné a vysoká míra nerovnosti, nezaměstnanosti, průběžný nárůst „atypické“ práce a klesající podíl práce na celkovém příjmu na straně druhé si žádají rozšíření finanční základny systémů sociálního zabezpečení včetně daňové neutrality, aby bylo možné poskytovat všem osobám přiměřenou sociální ochranu a kvalitní služby; domnívá se, že je tak třeba učinit zejména přesunem k novým zdrojům daňových příjmů; naléhavě žádá členské státy, aby posoudily své potřeby v tomto ohledu; připomíná, že nabytí nároků na sociální zabezpečení prostřednictvím práce je důležitým aspektem důstojné práce a výrazně přispívá k hospodářské a sociální stabilitě; zdůrazňuje však, že stávající daňové zatížení práce je možné snížit a zároveň zajistit udržitelnost a přiměřenost vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení; dále zdůrazňuje skutečnost, že boj proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem má rozhodující význam pro zajištění přiměřené úrovně veřejných investic a udržitelnosti systémů sociálního zabezpečení;
40. domnívá se, že evropský pilíř sociálních práv může být důvěryhodný pouze tehdy, pokud bude obsahovat přiměřené financování na vnitrostátní a evropské úrovni, jež zajistí, aby členské státy byly schopny dosáhnout všech společně dohodnutých cílů; opakuje svou výzvu k urychlenému provádění relevantních operačních programů a revizi VFR na období 2014–2020 tam, kde je to třeba, s cílem reagovat na zvyšující se potřeby; zejména vyzývá k dalšímu posílení iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí a k dalším krokům k zajištění snadnějšího přístupu k Evropskému sociálnímu fondu, EFG a FEAD a jejich plného využívání; domnívá se, že tyto finanční nástroje by měly zůstat k dispozici všem členským státům a měly by být podle potřeby posíleny, a to i v souvislosti se vzděláváním a odbornou přípravou, zárukou k získání dovedností, dětskou chudobou a nepředpokládanými novými výzvami, jako je třeba začlenění uprchlíků na trh práce; domnívá se, že pravidlo směřující 20 % vnitrostátních

přídělů z ESF na boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení je třeba i nadále dodržovat;

41. vyzývá k tomu, aby byla i nadále poskytována podpora EU zaměřená na institucionální budování kapacit, např. pokud jde o sociální dialog, evropskou síť veřejných služeb zaměstnanosti, elektronickou výměnu informací o sociálním zabezpečení a platformu proti nehlášené práci, které by se v dlouhodobém výhledu mohly rozvinout v evropský systém inspektorátů práce; v této souvislosti zdůrazňuje význam programu pro zaměstnanost a sociální inovace a podporu ESF pro příslušné budování kapacit na vnitrostátní úrovni;
42. vyzývá Komisi a skupinu EIB, aby dále rozvíjely investiční plán pro Evropu s cílem posílit investice do hospodářské obnovy, tvorby kvalitních pracovních míst, udržitelného rozvoje a sociální investice do stávajících i budoucích kapacit lidí, kteří se mají zapojit do pracovního trhu;
43. domnívá se, že prostřednictvím přiměřeného financování je možné zmírnit sociální dopad hospodářského ozdravování v rámci eurozóny a posílit ekonomickou a sociální konvergenci, aby se nadále nezhoršovala situace v oblasti nerovnosti a růstového potenciálu členských států a aby bylo možné zvládat významné makroekonomické otřesy a zároveň zvyšovat konkurenceschopnost a stabilitu hospodářství členských států; vyzývá proto Komisi, Radu a další příslušné orgány, aby se na tuto otázku zaměřily v následných diskusích;
44. vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na evropský pilíř sociálních práv při příležitosti vydání ohlášené bílé knihy o budoucnosti EU a EMU;
45. vyzývá Komisi, Evropskou službu pro vnější činnost a členské státy, aby pokračovaly ve vnější činnosti v souladu s evropským pilířem sociálních práv, zejména podporou provádění úmluv OSN a cílů udržitelného rozvoje, úmluv MOP, příslušných závěrů G20, příslušných úmluv Rady Evropy a obchodních dohod a strategických partnerství EU;
46. domnívá se, že evropský pilíř sociálních práv by měl být přijat v roce 2017 jako dohoda mezi Parlamentem, Komisí a Evropskou radou, do které se zapojí sociální partneři a občanská společnost na nejvyšší úrovni a která by měla obsahovat jasný plán provádění; vyzývá Komisi, aby navrhla mechanismy pro vhodné zapojení všech příslušných zúčastněných stran na všech příslušných úrovních do provádění evropského pilíře sociálních práv;
47. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a parlamentům členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Od 19. století, a především po druhé světové válce, se v Evropě vytváří nejpokročilejší sociální model ve světové historii, v jehož rámci bylo dosaženo důstojných pracovních podmínek, komplexní sociální ochrany a veřejných služeb odpovídající kvality pro velkou část obyvatel. Evropský sociální model následně přispívá k významnému nárůstu produktivity a konkurenceschopnosti Evropy založené na zdravé a kvalifikované pracovní síle disponující dostatečnou kupní silou, která se podílí na komplexním vnitřním trhu.

Následná rozšíření EU umožnila zvýšení sociálních norem přístupujících členských států a napomohla postupnému ekonomickému sblížení směrem k vyšším standardům, rovněž díky strukturálním fondům EU a fondu soudržnosti. Evropský sociální model je tedy důležitým faktorem, který přispívá k úspěchu evropské integrace, jež přináší po několik desetiletí mír, bezpečnost a široce sdílenou prosperitu. Instituce sociálního státu a sociální dialog rovněž napomohly Evropě při řešení světové finanční krize, která vypukla v letech 2007-2008.

Sociální hledisko evropské integrace však utrpělo těžkou ránu během vleklé krize eurozóny probíhající od roku 2010. Téměř 2 biliony eur z peněz daňových poplatníků byly v letech 2008-14¹ použity ve formě státní pomoci finančnímu odvětví, což vyvolalo v případě několika členských států krizi státního dluhu. Současně bylo mnoho členských států nuceno provést přísnou fiskální konsolidaci a opatření vnitřní devalvace, převážně proto, že chybí společné mechanismy stabilizace v rámci nedokončené evropské hospodářské a měnové unie. Tato politika přinesla závažné sociální problémy, které v mnoha zemích dosud přetrvávají.

V důsledku krize eurozóny začala být Evropská unie jako taková vnímána mnoha občany jako soustrojí produkující rozdíly, nerovnost a sociální nespravedlnost. Projekt, který byl po desetiletí spojován se sblíčováním, prosperitou a pokrokem, je nyní obviňován z negativního vývoje sociálních systémů a považován za ohrožení dobrých životních podmínek občanů.

Evropa zároveň čelí několika dobře známým strukturálním trendům a výzvám, jako je globalizace, demografické změny (včetně stárnutí populace, feminizace, nízké porodnosti, migrace), změna klimatu a omezení přírodních zdrojů. Rovněž zde probíhá nová etapa digitální revoluce, která má silný vliv na fungování trhů práce.

Podle názoru zpravodajky je třeba tento základní problém řešit definováním evropského pilíře sociálních práv a snahou o aktualizaci evropského sociálního modelu pro potřeby 21. století. Potřebujeme naše struktury sociálního státu, abychom se dokázali vyrovnat s demografickou změnou, technologiemi, globalizací a nedávno vzniklým významným nárůstem sociální nerovnosti. Současně je třeba překonat škody vzniklé v důsledku dlouhé hospodářské krize. Potřebujeme rozhodným způsobem posílit „sociální Evropu“ a také zlepšit tvorbu hospodářských politik i podobu hospodářské a měnové unie.

Abychom při řešení této výzvy obstáli a zareagovali na očekávání občanů, je nutné uznat a opětovně ocenit fakt, že stát hraje nepostradatelnou úlohu při utváření trhu a řešení sociálních rizik. Činí tak mimo jiné prostřednictvím regulace, přerozdělování příjmů a zajišťování (nebo podpory) kolektivních systémů sociálního pojištění, programů sociální pomoci, veřejných služeb a služeb obecného zájmu. EU se musí v tomto ohledu znovu stát

¹ Evropská komise, srovnávací přehled státních podpor za rok 2015, <http://europa.eu/!vp68mB>.

konstruktivní silou, která podpoří své členské státy a bude jim nápomocná při propagaci evropského sociálního modelu v celosvětovém kontextu. Musí se opětovně ujmout úlohy činitele, který motivuje hlubší sociální dialog mezi společnostmi a pracovníky a vybízí ke spravedlivému sdílení příjmů a rizik, a to i na trzích utvářených v rámci digitalizace a globální hospodářské soutěže.

Evropský sociální model nese samozřejmě podobu mnoha národních variací a každý stát má svá charakteristická pravidla, jež vyplývají z historického vývoje a podléhají zásadě subsidiarity. Avšak vzhledem ke globalizaci a technologickým změnám jsou členské státy EU ve velké míře vzájemně závislé (rovněž s ohledem na pojivo, které představuje společná měna) a mohou zajistit svým občanům široce sdílenou prosperitu pouze prostřednictvím spolupráce. Bez společného evropského rámce musí členské státy nutně uváznout v pasti destruktivní hospodářské soutěže založené na tom, kdo nabídne nejnižší sociální standardy. Evropský sociální model je tedy sdíleným projektem, jehož hlavním cílem je *vzestupné sociální sblížení*: trvale udržitelné zlepšování životních podmínek všech lidí ve všech zemích EU na základě udržitelného hospodářského růstu podporujícího začlenění a opatření zajišťujících, aby žádný občan ani stát nezůstali osamoceni a všichni se mohli podílet v rámci společnosti a hospodářství.

Vzestupného sociálního sblížení lze dosáhnout pouze společným úsilím členských států. EU za tímto účelem již uzákonila legislativní subjekt pro regulaci trhů práce, výrobků a služeb a zavedla mechanismy politické koordinace i příslušné finanční nástroje. Právní předpisy EU (*acquis*) platí pro všechny členské státy a základní sociální práva mají platnost pro všechny osoby v EU. Proto by do postupu aktualizace sociálních norem pomoci evropského pilíře sociálních práv měly být zapojeny všechny členské státy EU.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že eurozóna se svým stávajícím makroekonomickým rámcem čelí specifickým výzvám, pokud jde o dosažení cílů v oblasti zaměstnanosti i sociální oblasti, jak je stanovují Smlouvy. Ukázalo se, že ztráta několika vnitrostátních ekonomických nástrojů v důsledku členství v eurozóně vytváří tlak na vytvoření přísnějších a rychlejších interních opatření, např. na základě mzdových a pracovních podmínek, řešení nezaměstnanosti a snížení sociálních výdajů. Obnovení přiměřeného socioekonomického zabezpečení, které vyváží uvedenou vnitřní flexibilitu v eurozóně, si proto žádá zavedení konkrétních sociálních cílů, norem či finančních nástrojů na úrovni eurozóny.

Jaké jsou klíčové aspirace a očekávání evropských občanů, co se týče aktualizace evropského sociálního modelu? Občané si jistě přejí zachovat evropský způsob života i důvěru v udržitelný rozvoj Evropy, který přinese dobré životní podmínky současným i budoucím generacím. To znamená, že EU a její členské státy musí:

- připravit občany, pokud jde o znalosti, dovednosti, čas a prostor pro smysluplné ekonomické zapojení, a napomoci jim k samostatnosti;
- provádět hospodářskou politiku, která napomůže vyvářet kvalitní pracovní místa a umožní občanům dosáhnout ekonomického zabezpečení a naplnění za důstojných pracovních podmínek;
- chránit občany před sociálními riziky, k nimž v průběhu života dochází;
- snížit stávající vysokou úroveň sociální nerovnosti; a dále

- podnítit aktivní občanskou účast. Je tedy nutné, aby byl sociální stát jako takový srozumitelný a dostupný, umožňoval lidem pocítit smysl pro odpovědnost a nabízel dostatečně otevřené struktury sociálního dialogu a demokratické politiky.

Pro aktualizaci a inovace struktur sociálního státu a zajištění široce sdílené prosperity budou obzvláště důležité myšlenky a energie mladých lidí. Mladí lidé třetího tisíciletí jsou v průměru pravděpodobně nejméně vzdělanější generací v evropské historii, avšak podstupují mnohem delší a obtížnější období přechodu mezi školou a pracovním životem než předešlé generace, což částečně ničí jejich nesmírný potenciál. Této velké společenské ztrátě musíme zabránit tím, že lépe zorganizujeme jejich ekonomické, sociální a politické začlenění.

Všechny tyto výzvy a aspirace vyžadují množství změn v souboru nástrojů, jejichž pomocí se evropský sociální model tvoří.

Koncepce sociálních investic je vhodným vůdčím motivem tohoto vývoje, jelikož vychází z předpokladu, že prevence a včasná intervence jsou levnější než řešení již vzniklých sociálních problémů. Sociální investice se skládají z veřejného poskytování služeb či jeho podpory, což umožňuje všem lidem účast v rámci hospodářství a společnosti po celý jejich život, např. prostřednictvím kvalitní péče o děti, vzdělávání, celoživotního učení, zdravotní péče, aktivní politiky pro trh práce, sociálního pojištění, systémů minimální mzdy a aktivní snahy o odstranění digitální negramotnosti. Sociální investice jsou nepostradatelné pro udržitelný růst a dobré životní podmínky v pokročilých ekonomikách. Jsou převážně odpovědností veřejného sektoru, mohou však efektivním způsobem přicházet i od podniků sociální ekonomiky a jiných činitelů „třetího sektoru“.

Evropa bude rovněž muset uzpůsobit své pracovněprávní předpisy a systémy sociálního pojištění, aby se tak zajistily důstojné a spravedlivé pracovní podmínky a sociální ochrana pro všechny kategorie pracovníků. Poptávka po pracovní síle se stává „nestabilnější“ a rozmanitější, a takovou patrně i zůstane, což může v některých případech prospívat produktivitě i rovnováze mezi pracovním a soukromým životem. Atypická zaměstnání však často znamenají také prodloužené nedostatečné zabezpečení a nejistotu, což musí veřejný sektor řešit.

Bude rovněž zapotřebí změn v oblasti příjmů našich sociálních států, které se v současné době zakládají na čtyřech hlavních mechanismech spravedlivého rozdělení ekonomické hodnoty, mezi které patří:

- vyjednávání mezi pracovníky a vlastníky kapitálu o rozdělení hrubého příjmu, i prostřednictvím kolektivního vyjednávání, zajištěné minimální mzdou a jinými státem podporovanými mechanismy;
- systémy sociálního pojištění zakotvené v právních předpisech a vytvořené pomocí příspěvků pracovníků, zaměstnavatelů i státu;
- zdanění a veřejné výdaje; a dále
- regulace mezinárodního finančního systému a boj proti daňovým únikům.

Všechny tyto čtyři mechanismy jsou nezbytné pro zajištění udržitelnosti sociálního státu a odpovídající úrovně veřejných investic. V budoucnu bude nicméně třeba se opírat méně o daňové příspěvky pracovníků, nýbrž spíše o obecné zdanění, finanční regulaci a odhodlaný boj proti daňovým únikům. Nabytí sociálních nároků plynoucích z pojištění v průběhu

pracovního života je důležitým aspektem důstojné práce, jenž motivuje pracovníky a přispívá k dlouhodobější hospodářské a sociální stabilitě, v porovnání s testovanými dávkami či bezpodmínečným základním příjmem. Avšak dnešní vysoká míra nerovnosti, vznik atypických pracovních příležitostí a zvyšující se kapitálově náročná hospodářská produkce implikují potřebu snížit daňové zatížení práce (včetně příspěvků sociálního zabezpečení) a spolufinancovat systémy sociálního pojištění více z jiných daňových zisků (např. z kapitálových zisků, zdanění majetku či znečištění), aby se tak zaručila důstojná úroveň sociální ochrany pro všechny.

Dále je nutné opětovně vyvážit evropskou správu ekonomických záležitostí a současně význačněji zohlednit sociální ukazatele při tvorbě hospodářských politik. Co se týče eurozóny, je třeba zahájit nový přínosný cyklus, v jehož průběhu se bude více investovat do vytváření kvalitních pracovních míst, občanům bude poskytnuto ekonomické zabezpečení a podpoří se vyšší celková poptávka i budoucí investice. Vyšší zaměstnanost a obsáhlejší pokrytí pro účely sociální ochrany by také navýšily objem dosaženého zisku a přispěly k lepší udržitelnosti sociálního státu. A konečně, euro by se mělo stát hnací silou vzestupného sociálního sbližování.

Evropský pilíř sociálních práv by měl rovněž předjímat lepší využívání vnějších politik EU s cílem uskutečnit sociální práva v Evropě a dosáhnout celosvětových cílů udržitelného rozvoje. Evropa má jasný strategický zájem, pokud jde o sociální dialog, provádění úmluv a doporučení MOP i zlepšování systémů sociální ochrany a sociálních služeb na celém světě. Měla by tudíž tyto zájmy sledovat ve svých obchodních dohodách, strategických partnerstvích, rozvojových politikách, politice sousedství a v Evropském programu pro migraci.

Shrnuto, evropský pilíř sociálních práv představuje významnou a naléhavou iniciativu, kterou Evropská komise i Evropský parlament oprávněně zařadily do popředí svých politických priorit. Avšak tento projekt a myšlenka „sociální Evropy“ nemůže zůstat záležitostí malé skupiny expertů EU. „Sociální Evropu“ prožívá každý prostřednictvím svých pracovních práv, sociálních služeb, k nimž má přístup, sociálních investic, které získává, politik, které ovlivňují jeho ekonomickou perspektivu, a sociální ochrany, na kterou se může spolehnout v případě, že v jeho životě dojde k závažné události.

„Sociální Evropa“ je a musí být Evropou pro všechny a přinášet životu občanů viditelná zlepšení. Je tudíž třeba, aby se potenciál evropského pilíře sociálních práv rozptýlil po celé víceúrovňové struktuře EU, včetně obecních a regionálních správních orgánů a vlád jednotlivých států, včetně jejich spolupráce s podniky, odbory i občanskou společností.

MENŠINOVÉ STANOVISKO

o evropském pilíři sociálních práv (2016/2095(INI))

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci, navrhovatelka: Maria João Rodrigues

Menšinové stanovisko vydané skupinou ENF

- A. vzhledem k tomu, že pojem „sociální pilíř“ byl zmíněn v projevu, který v roce 2015 přednesl Jean-Claude Juncker;
 - B. vzhledem k tomu, že postulát, na němž se tento postup zdá být založen, je nezbytnost, aby EU „dosáhla změny paradigmatu směrem k silnému evropskému sociálnímu modelu“;
 - C. vzhledem k tomu, že tento postup zničí 200 let evropského budování společného sociálního systému, který si každý členský stát postupně s úspěchem přizpůsobil podle svých potřeb, ve prospěch takzvané sociální Evropy, jejíž harmonizace má ve skutečnosti zničující dopady;
 - D. vzhledem k tomu, že ve skutečnosti se připravuje zejména evropská kontrola nad sociálním zabezpečením jednotlivých členských států;
 - E. vzhledem k tomu, že tento návrh je předmětem propagandy, jejímž cílem je prosazovat EU jako jediné řešení pro problémy občanů, zatímco odpovědnost leží na euru;
 - F. vzhledem k tomu, že sociální pilíř není zaměřen na občany, ale na další opětovnou záchranu projektu eura a eurozóny;
1. skupina ENF se distancuje od činnosti vykonané politickými skupinami při přípravě této zprávy, která představuje flagrantní útok na svrchovanost členských států a neodůvodněné vměšování.

30.11.2016

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

o evropském pilíři sociálních práv
(2016/2095(INI))

Navrhovatelka: Maria Arena

NÁVRHY

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že Komise předloží návrh závazného evropského pilíře sociálních práv, který by měl zaručit klíčová sociální práva, obzvláště rovnost žen a mužů; vzhledem k tomu, že by se v otázkách systémů sociálního pojištění, programů sociální pomoci a veřejných služeb měla věnovat zvláštní pozornost skupinám, které čelí vícenásobným formám diskriminace, jako jsou LGBTI osoby;
- B. vzhledem k tomu, že sociální práva patří mezi lidská práva a jsou zakotvena ve Smlouvě o fungování Evropské unie (SFEU);
- C. vzhledem k tomu, že dodržování základních práv je nedílnou součástí sociálně spravedlivé společnosti;
- D. vzhledem k tomu, že ženy v EU stále čelí mnoha formám diskriminace a jsou i nadále nedostatečně zastoupeny ve všech oblastech rozhodování;
- E. vzhledem k tomu, že průzkum EU o LGBT osobách ukázal, že lesbické, bisexuální a transsexuální ženy čelí příliš velkému riziku diskriminace na základě své sexuální orientace nebo genderové identity;
- F. vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů je zakotvena ve Smlouvě o fungování Evropské unie a v Listině základních práv Evropské unie a je jednou ze základních hodnot EU; vzhledem k tomu, že ženy jsou nicméně doposud nedostatečně zastoupeny na trhu práce jako celku – míra zaměstnanosti u mužů činí 75,6 % ve srovnání s 64,5 % u žen – a že jsou ženy nadměrně zastoupeny v práci na částečný úvazek a v odvětvích s nejnižšími platy a zároveň dostávají nižší hodinové mzdy v důsledku rozdílu ve mzdách u žen a

u mužů, který činí 16 %, což také napomáhá rozdílu ve výši starobního důchodu, který činí 39 %; vzhledem k tomu, že diskriminace na základě genderu i nadále přetrvává v postupech nábory pracovníků v členských státech, navzdory tomu, že ve vzdělávacím systému dosahují ženy lepších výsledků než muži;

- G. vzhledem k tomu, že hospodářské krize a úsporná opatření neúměrně postihly ženy, zejména mladé ženy a ženy čelící vícenásobné diskriminaci; vzhledem k tomu, že v EU přetrvává feminizace chudoby, mj. kvůli špatně placeným pracovním místům, a vzhledem k tomu, že zvyšující se riziko chudoby a sociálního vyloučení žen, zejména matek samoživitelek a dětí žijících v chudobě, je úzce spojeno s rozpočtovými škrty ve veřejných službách, jako je zdravotnictví, vzdělávání, sociální služby a sociální dávky;
- H. vzhledem k tomu, že sociální práva, služby a přiměřený příjem jsou problémy dotýkající se rovnosti žen a mužů, protože na nízkopříjmových pracovních místech působí více žen, ženy jsou vystaveny vyššímu riziku chudoby, jsou více závislé na veřejných i soukromých sociálních službách a mají tradiční úlohu pečovatelky o děti i starší členy rodiny a primární odpovědnost za potřeby domácnosti, což celkově vede k nižším důchodům žen;
- I. vzhledem k tomu, že dosahování rovnosti žen a mužů je pomalé a odstranění rozdílů v zaměstnanosti žen a mužů je závislé na splnění základních sociálních práv a poskytování základních sociálních služeb;
- J. vzhledem k tomu, že Evropa čelí stárnutí populace, přičemž ženy mají delší střední délku života, ale ve srovnání s muži čelí delšímu období špatného zdravotního stavu a starší ženy se potýkají s vícenásobnou diskriminací, včetně diskriminace na základě věku, pohlaví, zdravotního stavu a zdravotního postižení;
- K. vzhledem k tomu, že podle Mezinárodní organizace práce (MOP) většina pracovníků zaměstnaných v domácím pracovním sektoru, včetně oblasti péče, jsou ženy;
- L. vzhledem k tomu, že barcelonských cílů z roku 2002 nebylo ani zdaleka dosaženo, přičemž Listina základních práv stanoví, že děti mají právo na ochranu a péči, což má dramatické dopady na účast žen na pracovním trhu, rovnost žen a mužů, rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem a chudobu u žen;
- M. vzhledem k tomu, že úsilí o sladění rodinného a pracovního života je obzvláště obtížné pro rodiče samoživitele, z nichž většinu tvoří ženy; vzhledem k tomu, že ve 28 členských státech EU je nejméně 34 % matek samoživitelek ohroženo chudobou a děti z těchto rodin jsou vystaveny nepřiměřeně většímu riziku mezigeneračního přenosu chudoby;
- N. vzhledem k tomu, že násilí páchané na ženách je porušením základních práv, které ovlivňuje všechny úrovně společnosti bez ohledu na věk, vzdělání, příjem, sociální postavení a zemi původu či bydliště a představuje zásadní překážku pro dosažení rovného postavení žen a mužů;
- O. vzhledem k tomu, že dosažení cílů EU pro rok 2020 v oblasti boje proti chudobě vyžaduje ambiciózní politický impulz a drastická opatření zohledňující feminizaci chudoby; vzhledem k tomu, že cíle v oblasti boje proti chudobě nelze splnit, pokud se nevyřeší socio-ekonomické nerovnosti mezi ženami a muži;

- P. vzhledem k tomu, že ženy doposud čelí diskriminaci při přístupu k zaměstnání a při udržení si zaměstnání a zároveň čelí odírání pracovních práv, zejména z důvodu těhotenství a mateřství;
- Q. vzhledem k tomu, že evropské trhy práce jsou rozdělené podle pohlaví; vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení o evropském pilíři sociálních práv (COM(2016)0127, příloha I) ze dne 8. března 2016 rovněž uvedla, že „ženy jsou, pokud jde o zaměstnanost, stále nedostatečně zastoupeny, avšak jsou nadměrně zaměstnávány na částečný úvazek a v odvětvích s nízkými příjmy; dostávají nižší hodinovou mzdu i při vykonávání rovnocenné práce, ačkoli již předčí muže v dosaženém vzdělání“;
- R. vzhledem k tomu, že přístup žen na trh práce je hospodářský růstový faktor; vzhledem k tomu, že podle závěrů přezkumu evropské přidané hodnoty způsobí snížení rozdílu v platech žen a mužů o jeden procentní bod zvýšení hospodářského růstu o 0,1 %¹;
1. vyzývá k tomu, aby evropský pilíř sociálních práv obsahoval závazný mechanismus pro monitorování a uplatňování stávajících a aktualizovaných sociálních práv, zejména pokud se jedná o rovné příležitosti, včetně účasti žen na pracovním trhu a podílu žen ve správních radách a ve vedoucích pozicích, spravedlivých pracovních podmínkách, otázky nejistých pracovních míst a přiměřeného a udržitelného sociálního zabezpečení pro ženy; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy určila nejvhodnější opatření pro odstranění rozdílu ve výši důchodů žen a mužů;
 2. zdůrazňuje, že k hlavním překážkám bránícím zvýšení účasti žen na trhu práce patří nedostatek odpovídajících politik pro lepší rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem, fiskální odrazující opatření pro druhé výdělečně činné osoby v domácnosti nebo nadměrné zdanění práce a stereotypy o rozdělení úkolů v domácnosti, o úloze žen ve společnosti a o oblastech vzdělávání a povolání; dále zdůrazňuje, že mnohé členské státy neposkytují dostatečné možnosti nebo pobídky pro muže vzít si dovolenou z rodinných důvodů, což ukládá ženám povinnost působit jako pečovatelky a následně dopadá na míru zaměstnanosti žen;
 3. domnívá se, že podpora účasti žen na pracovním trhu a jejich ekonomické nezávislosti má klíčový význam pro dosažení hlavního cíle strategie Evropa 2020 spočívajícího v 75% celkové míře zaměstnanosti a povede ke zvýšení HDP; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby posílily politiky a zvýšily investice na podporu zaměstnanosti žen na kvalitních pracovních místech, a to zejména v odvětvích a pozicích, ve kterých jsou ženy nedostatečně zastoupeny, jako jsou věda, technologie, inženýrství a matematika (STEM), a v zelených ekonomických odvětvích nebo na vyšších vedoucích pozicích napříč všemi odvětvími;
 4. opakuje, že začlenění sociálních ukazatelů do cílů a postupů správy ekonomických záležitostí, zejména do evropského semestru, nijak nemění základní cíle těchto mechanismů;
 5. zdůrazňuje, že sladění pracovního a soukromého života musí být zaručeno jakožto univerzální základní právo v duchu Listiny základních práv Evropské unie, přičemž

¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/504469/IPOL-JOIN_ET\(2013\)504469_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/504469/IPOL-JOIN_ET(2013)504469_EN.pdf)

příslušná opatření by měla být dostupná bez jakékoli diskriminace;

6. zdůrazňuje, že je nutné zabývat se vícenásobnou diskriminací, které čelí určité skupiny žen, mezi něž patří mj. migrující ženy, ženy se zdravotním postižením, LGBTI ženy, ženy náležící k menšinám a starší ženy;
7. vyzývá Komisi, aby zahrnula začleňování hlediska rovnosti žen a mužů jakožto nedílnou součást evropského pilíře sociálních práv a zahrnula systematické posuzování genderových dopadů jakožto součást hodnocení dodržování základních práv;
8. připomíná, že sladění pracovního a soukromého života je dalekosáhlý pojem, který zahrnuje všechny zastřešující politiky legislativní i nelegislativní povahy, jejichž cílem je podporovat vhodnou a přiměřenou rovnováhu mezi různými aspekty lidského života; domnívá se, že dosažení skutečné rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem vyžaduje silné, průřezové, strukturální, soudržné a komplexní politiky, včetně pobídek a účinných opatření pro sladění práce, péče o rodinu a trávení času s rodinou a pro osobní rozvoj;
9. vyzývá k rychlému schválení a provádění protidiskriminační směrnice, uznává potřebu zvláštní citlivosti a cílených opatření k odstranění několika vrstev diskriminace a nutnost nástrojů pro boj proti diskriminaci horizontálním způsobem ve všech oblastech společnosti;
10. v této souvislosti vyjadřuje politování nad tím, že nebyla přijata žádná strategie EU pro rovnost žen a mužů na období 2016–2020, a v návaznosti na závěry Rady týkající se rovnosti žen a mužů ze dne 16. června 2016 vyzývá Komisi, aby posílila status svého strategického závazku pro rovnost žen a mužů v období 2016–2019 tím, že jej přijme ve formě sdělení;
11. vyzývá k obnovení úsilí o provádění směrnice o rovném zacházení v zaměstnání a povolání s cílem podpořit rozmanitost a boj proti stereotypům a diskriminaci na pracovním trhu;
12. vyzývá Komisi a členské státy, aby uplatňovaly sestavování rozpočtů s ohledem na rovnost pohlaví jako nástroj, který zajistí, aby rozpočtová rozhodnutí zohledňovala genderový rozměr a řešila diferencované dopady;
13. vyzývá Komisi, aby zvýšila úsilí o zvýšení zastoupení žen v rozhodovacích procesech v politické a hospodářské sféře prostřednictvím sledování dvojího přístupu, který kombinuje rovnost žen a mužů a cílená opatření;
14. vyzývá k vytvoření komplexního a účinného genderově citlivého rámce sociální politiky, který by podporoval politickou soudržnost sociálních a makroekonomických politik a politik zaměstnanosti a soustavně by do nich začleňoval hledisko rovnosti pohlaví; vyzývá Komisi a členské státy, aby zahrnovaly soudržnost politik do studií dopadu sociální a hospodářské politiky;
15. vyzývá Komisi, aby zlepšila shromažďování, analýzu a šíření komplexních, porovnatelných, spolehlivých a pravidelně aktualizovaných údajů o podílu žen na rozhodování;

16. vyjadřuje politování nad tím, že návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady z roku 2012 o zlepšení genderové vyváženosti mezi členy dozorčí rady / nevykonnými členy správní rady společností kotovaných na burzách a o souvisejících opatřeních je doposud zablokován, a vyzývá Radu, aby konečně přijala společný postoj k tomuto návrhu;
17. vyzývá Komisi, aby využívala a lépe zacílila Digitální agendu a strategii pro jednotný digitální trh s cílem řešit výrazné rozdíly v zastoupení žen a mužů v odvětví IKT, podporovat vzdělávání a odbornou přípravu žen a dívek v oblasti IKT, zviditelnit ženy v oblasti digitálních technologií, posílit rovnost žen a mužů a zapojení žen prostřednictvím lepšího přístupu k financování a podpořit organizace občanské společnosti a ženské organizace při vytváření skutečně inkluzivního internetu;
18. naléhavě vybízí Komisi, aby předložila balíček legislativních a nelegislativních opatření týkajících se rovnováhy pracovního a soukromého života s cílem dosáhnout rovnosti žen a mužů, včetně revize směrnic o mateřské a rodičovské dovolené a návrhu směrnice o otcovské a pečovatelské dovolené; zdůrazňuje, že rovnost mezi muži a ženami by měla být též právním základem legislativních návrhů;
19. vyjadřuje politování nad tím, že přetrvávají rozdíly v odměňování žen a mužů a ve výši důchodů žen a mužů, což představuje porušení základní zásady stejného odměňování za stejnou práci pro ženy a muže zakotvené ve článku 157 Smlouvy o fungování Evropské unie; vyzývá EU a členské státy, aby ve spolupráci se sociálními partnery a organizacemi činnými v oblasti rovnosti žen a mužů vytvořily a prováděly politiky zaměřené na překonání rozdílů v odměňování žen a mužů a ve výši důchodů žen a mužů;
20. vyzývá k tomu, aby se pozornost zaměřila na novou chudobu postihující nejzranitelnější sociální skupiny, v nichž jsou sociálním vyloučením nejvíce ohroženy ženy, jako jsou například zranitelné dospělé osoby, rodiny ohrožené chudobou a pracovníci s nízkými příjmy, pro které by měla být evropská sociální politika vybavena inovativními, preventivními a proaktivními nástroji;
21. naléhavě vybízí Komisi, aby Radě předložila ke schválení rámcovou směrnicí obsahující evropský program a politiku pro pečující osoby;
22. zdůrazňuje, že pružná pracovní ujednání, včetně práce na dálku, která umožňují pokroky v digitální technologii, mohou rovněž pomoci při nalezení správné rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem;
23. vyzývá členské státy, aby do roku 2020 účinně provedly barcelonské cíle a aby podpořily rámec kvality 2014 v oblasti předškolního vzdělávání a péče;
24. vyzývá Komisi a členské státy, aby zavedly cíle v oblasti péče o starší osoby, osoby se zdravotním postižením a jiné závislé osoby podobné barcelonským cílům, které by doprovázely monitorovací nástroje měřící kvalitu, přístupnost a cenovou dostupnost; vyzývá Eurostat, Eurofound a Evropský institut pro rovnost žen a mužů (pro účely indexu rovnosti žen a mužů, který tento institut vypracovává), aby shromažďovaly příslušné údaje a prováděly studie s cílem podpořit tuto činnost;
25. vyzývá k vytvoření evropského rámce pro kvalitu dlouhodobé péče prostřednictvím využití evropského rámce kvality dlouhodobých pečovatelských služeb s cílem rozvíjet

- kvalitní pečovatelské služby pro všechny potřebné, včetně těch nejsložitějších případů, a podporovat příležitosti pro co nejdéle trvající nezávislost lidí, kteří potřebují péči;
26. zdůrazňuje skutečnost, že pouze malá část mužů uplatňuje své právo na rodičovskou dovolenou; vyzývá proto k přijetí konkrétních opatření s cílem přiblížit se stavu, kdy právo na rodičovskou dovolenou bude v co největší míře individuální a nepřenositelné;
 27. zdůrazňuje, že riziko chudoby a sociálního vyloučení mezi dětmi je silně spojeno se situací jejich rodičů na trhu práce a s jejich sociálními podmínkami;
 28. konstatuje, že koncentrace žen v nejisté práci, včetně vysokého podílu práce na částečný úvazek, špatně placené práce, pracovních poměrů na dobu určitou a smluv na nulový počet hodin, je neúměrně vysoká a často nedobrovolná; v této souvislosti připomíná, že rovnosti mezi muži a ženami lze dosáhnout pouze prostřednictvím spravedlivého rozdělení placené a neplacené práce a pracovních, rodinných a pečovatelských povinností;
 29. zdůrazňuje význam systémů minimálního příjmu s cílem bojovat proti chudobě; vyzývá tudíž Komisi, aby vyhodnotila způsob a prostředky umožňující poskytovat přiměřený minimální příjem nad hranici bídy odpovídající 60 % vnitrostátního mediánového příjmu ve všech členských státech;
 30. doporučuje zřízení vnitrostátních minimálních mzdových úrovní prostřednictvím právních předpisů nebo kolektivního vyjednávání s cílem dosáhnout alespoň 60 % z příslušné vnitrostátní mediánové mzdy a překročit celostátní nebo regionální mzdu zajišťující životní minimum;
 31. vyzývá k revizi směrnice 2006/54/ES o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání s cílem zavést mj. povinnost pro podniky vypracovat opatření či plány týkající se rovnosti žen a mužů, včetně kroků zaměřených na odstranění segregace, snížení přetrvávajících rozdílů v odměňování žen a mužů a ve výši důchodů žen a mužů a vypracování mzdových systémů a opatření na podporu profesní dráhy žen; znovu opakuje, že je důležité, aby členské státy jasně začlenily do svých vnitrostátních právních předpisů zákaz jakékoli diskriminace na základě sexuální orientace nebo genderové identity; je přesvědčen, že současná právní ochrana poskytovaná příslušnou směrnicí by měla být rozšířena na všechny transsexuální osoby; vyzývá k věnování maximální pozornosti rovnováze mezi ženami a muži při vývoji modelů konzultace pracovníků, jejich účasti a informování v procesech řízení podniků;
 32. konstatuje, že boj proti rozdílům v odměňování žen a mužů a ve výši důchodů žen a mužů je základem sociálně spravedlivé společnosti, ve které panuje rovnost mezi ženami a muži, a proto důrazně opakuje svou výzvu členským státům, aby konečně začaly aktivně provádět doporučení Komise o posílení zásady rovného odměňování žen a mužů prostřednictvím transparentnosti a setrvalých pozitivních kroků, nejlépe prostřednictvím právních předpisů a díky zavedení opatření k zajištění transparentnosti mezd a genderově neutrálního hodnocení práce;
 33. žádá, aby byla věnována zvláštní pozornost ochraně a obnově funkce vlastního kapitálu důchodů sociálního zabezpečení v důchodových reformách, a to i prostřednictvím započítání doby péče do důchodových systémů a umožnění pružnějších přechodů z práce

do důchodu;

34. vyzývá k přijetí účinných kroků s cílem odstranit rozdíly v odměňování žen a mužů, které mají negativní dopad na sociální a hospodářské postavení žen; vyzývá k úsilí vyvinout modely pro odstranění rozdílů ve výši důchodů žen a mužů, které vyplývají ze skutečnosti, že čas strávený péčí o děti a ostatní členy rodiny se nezohledňuje;
35. doporučuje zajistit na základě zásady předběžné opatrnosti vysokou úroveň ochrany pracovníků před všemi riziky, která mohou při práci nastat;
36. doporučuje přiměřenou ochranu pro zvyšující se počet atypických pracovníků v evropských systémech sociálního zabezpečení;
37. připomíná, že evropský pilíř sociálních práv nebude schopen dosáhnout očekávaných výsledků bez sociálních investic, zejména do přístupné a cenově dostupné kvalitní infrastruktury péče o děti a jiné závislé osoby a do opatření na boj proti diskriminaci mezi ženami a muži, s podporou Evropského sociálního fondu (ESF), Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) a Evropského fondu pro strategické investice (EFSD); zdůrazňuje, že je důležité vybavit nástroj záruka pro mladé lidi prostředky a konkrétními cíli pro mladé ženy, aby pomohl s jejich začleněním na trhu práce, a to zejména v oblastech, ve kterých sociální ukazatele dokládají výraznou nerovnováhu mezi ženami a muži;
38. znovu opakuje, že makroekonomické politiky prosazující úspory a strukturální reformy, které podporují škrtů ve veřejném sektoru, neúměrně dopadají na ženy a dívky, brání hospodářskému růstu a prohlubují chudobu a sociální vyloučení; znovu opakuje svou výzvu Komisi a členským státům, aby přeorientovaly svůj makro-ekonomický přístup na povzbuzování sociálních investic veřejného sektoru pro udržitelný růst podporující začlenění, ze kterého by těžili ti, kteří jsou nejzranitelnějšími členy společnosti, zejména ženy a dívky;
39. zdůrazňuje, že EU se ve Smlouvě o EU zavázala, že bude bojovat proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci a že ve Smlouvě o fungování Evropské unie je jako cíl EU zakotveno odstranění nerovnosti a podpora rovnosti žen a mužů; vyzdvihuje, že zásada rovnosti v žádném případě nebrání zachování nebo přijetí opatření poskytujících zvláštní výhody ve prospěch nedostatečně zastoupeného pohlaví, jak stanoví článek 23 Listiny základních práv;
40. vyzývá k přijetí a rychlému provedení Evropského aktu přístupnosti;
41. vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že Rada dosud nepřijala návrh směrnice z roku 2008 o provádění zásady rovného zacházení s osobami bez ohledu na náboženské vyznání nebo přesvědčení, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci; vítá prioritu, již této směrnici přisuzuje Komise, a znovu opakuje svou výzvu Radě, aby tento návrh co nejdříve přijala;
42. doporučuje, aby bylo bydlení přizpůsobitelné potřebám stárnoucí populace s cílem zajistit, že budou starší lidé moci zůstat doma tak dlouho, jak si přejí;
43. konstatuje, že ženy a dívky jsou neúměrně zasaženy chudobou a sociálním vyloučením,

a vyzývá k obnovení politického impulsu pro ambiciózní evropskou strategii pro boj proti chudobě a k přijetí nového závazku ke splnění evropských cílů pro rok 2020 v oblasti boje proti chudobě; naléhavě vyzývá členské státy, aby nastínily podrobné vnitrostátní strategické plány na boj proti chudobě, a Komisi, aby zdůrazňovala snižování chudoby v rámci evropského semestru;

44. zdůrazňuje, že násilí páchané na ženách představuje systematické porušování základních práv; vyzývá proto EU a její členské státy, aby co nejdříve ratifikovaly Istanbulskou úmluvu, a opakuje svou výzvu Komisi, aby předložila návrh směrnice EU týkající se násilí na ženách a násilí založeného na pohlaví;
45. odsuzuje všechny formy diskriminace a násilí zaměřených proti LGBTI osobám;
46. vyzývá Komisi a členské státy, aby zahrnuly opatření na ochranu žen a LGBTI osob proti obtěžování na pracovišti;
47. vyzývá k tomu, aby byly ukazatele a cíle evropského pilíře sociálních práv genderově vyvážené;
48. vyzývá Komisi a členské státy, aby zapojily sociální partnery a občanskou společnost do politik v oblasti rovnosti žen a mužů; zdůrazňuje význam přiměřeného financování těchto politik, kolektivních smluv a kolektivního vyjednávání v boji proti diskriminaci a prosazování rovnosti žen a mužů v práci a rovněž podtrhuje význam výzkumu a výměny osvědčených postupů.

**VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM
O STANOVISKO**

Datum přijetí	29.11.2016
Výsledek konečného hlasování	+: 15 -: 9 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Daniela Aiuto, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Florent Marcellési, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, João Pimenta Lopes, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Jana Žitňanská
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Biljana Borzan, Stefan Eck, Clare Moody, Sirpa Pietikäinen, Marc Tarabella, Monika Vana, Julie Ward

**VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ
V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU**

Datum přijetí	8.12.2016
Výsledek konečného hlasování	+: 34 -: 14 0: 4
Členové přítomní při konečném hlasování	Laura Agea, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Viliija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Czesław Hoc, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Renate Weber, Jana Žitňanská
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Daniela Aiuto, Maria Arena, Georges Bach, Deirdre Clune, Karima Delli, Tania González Peñas, Edouard Martin, Alex Mayer, Joachim Schuster, Tom Vandenkendelaere, Flavio Zanonato, Gabriele Zimmer
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	John Stuart Agnew, Adam Gierek, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Hannu Takkula

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

34	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Yana Toom
EFDD	Laura Agea, Daniela Aiuto
GUE/NGL	Tania González Peñas, Patrick Le Hyaric, Gabriele Zimmer
PPE	Georges Bach, David Casa, Deirdre Clune, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Romana Tomc, Tom Vandenkendelaere
S&D	Maria Arena, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Ole Christensen, Agnes Jongerius, Jan Keller, Javi López, Edouard Martin, Alex Mayer, Georgi Pirinski, Maria João Rodrigues, Joachim Schuster, Flavio Zanonato
VERTS/ALE	Karima Delli, Jean Lambert, Terry Reintke

14	-
ALDE	Martina Dlabajová, Hannu Takkula, Renate Weber
ECR	Czesław Hoc, Anthea McIntyre, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská
EFDD	John Stuart Agnew
ENF	Mara Bizzotto, Dominique Martin
GUE/NGL	João Pimenta Lopes
PPE	Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Marek Plura
S&D	Adam Gierek

4	0
GUE/NGL	Rina Ronja Kari
PPE	Ádám Kósa, Thomas Mann, Sven Schulze

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se